

PONOVljeni zakoni

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34				

POGLAVLJE 1

Ovo su reči koje govori Mojsije svemu Izrailju s onu stranu Jordana, u pustinji, u polju prema Crvenom moru, izmedju Farana i Tofola i Lovona i Asirota i Dizava,

² Jedanaest dana hoda od Horiva preko gore Sira do Kadis-Varnije.

³ A beše četrdesete godine prvi dan jedanaestog meseca, kad Mojsije kaza sinovima Izrailjevim sve što mu beše zapovedio Gospod da im kaže,

⁴ Pošto ubi Siona, cara amorejskog koji življaše u Esevonu, i Oga cara vasanskog koji življaše u Astarotu i u Edrajinu.

⁵ S one strane Jordana u zemlji moavskoj poče Mojsije kazivati ovaj zakon govoreći:

⁶ Gospod Bog naš reče nam na Horivu govoreći: Dosta ste bili na ovoj gori.

⁷ Obrnite se i podignite se i idite ka gori amorejskoj i u svu okolinu njenu, u ravnice i u brda i u doline, i na jug i na bregove morske, u zemlju hanansku i na Livan i do reke velike, reke Efrata.

⁸ Eto, dao sam vam zemlju, udjite u nju, i uzmite zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima vašim, Avramu, Isaku i Jakovu, da će im je dati i semenu njihovom nakon njih.

⁹ I rekoh vam onda govoreći: Ne mogu vas nositi sam.

¹⁰ Gospod Bog vaš umnožio vas je, i eto vas danas ima mnogo kao zvezda nebeskih.

¹¹ Gospod Bog otaca vaših da vas umnoži još hiljadu puta više, i da vas blagoslovi kao što vam je kazao.

¹² Kako bih ja sam nosio muke vaše, bremena vaša i raspre vaše?

¹³ Dajte iz plemena svojih ljude mudre i vešte i poznate da vam ih postavim za starešine.

¹⁴ Tada mi odgovoriste i rekoste: Dobro je da se učini šta si kazao.

¹⁵ Tada uzevši starešine od plemena vaših, ljude mudre i poznate, postavih vam ih za starešine, za hiljadnike i stotinare i pedesetare i desetare i upravitelje po plemenima vašim.

¹⁶ I zapovedih onda sudijama vašim govoreći: Saslušavajte raspre medju braćom svojom i sudite pravo izmedju čoveka i brata njegovog i izmedju došljaka koji je s njim.

¹⁷ Ne gledajte ko je ko na sudu, saslušajte i malog i velikog, ne bojte se nikoga, jer je sud Božiji, a stvar koja bi vam bila teška iznesite preda me da je čujem.

¹⁸ I zapovedih vam onda sve što ćete činiti.

¹⁹ Potom otišavši od Horiva predjismo svu onu pustinju veliku i strašnu, koju videste, idući ka gori amorejskoj, kao što nam zapovedi Gospod Bog naš, i dodjismo do Kadis-Varnije.

- 20** Tada vam rekoh: Dodjoste do gore amorejske, koju nam daje Gospod Bog naš.
- 21** Gle, dao ti je Gospod Bog tvoj tu zemlju, idi i uzmi je, kao što ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih; ne boj se i ne plaši se.
- 22** A vi svi dodjoste k meni i rekoste: Da pošaljemo ljude pred sobom da nam uhode zemlju, i da nam jave za put kojim ćemo ići i za gradove u koje ćemo doći,
- 23** I to mi bi po volji, i uzeh izmedju vas dvanaest ljudi, iz svakog plemena po jednog;
- 24** I oni se podigoše i izišavši na goru dodjoše do potoka Eshola, i uhodiše zemlju;
- 25** I nabraše roda one zemlje i donesoše nam, i javiše nam govoreći: Dobra je zemlja, koju nam daje Gospod Bog naš.
- 26** Ali ne hteste ići nego se suprotiste zapovesti Gospoda Boga svog.
- 27** I vikaste u šatorima svojim govoreći: Mrzi na nas Gospod, zato nas izvede iz zemlje misirske, da nas da u ruke Amorejcima i da nas potre.
- 28** Kuda da idemo? Braća naša uplašiše srce naše govoreći: Narod je veći i viši od nas, gradovi su veliki i ogradjeni do neba, pa i sinove Enakove videsmo ovde.
- 29** A ja vam rekoh: Ne plašite se i ne bojte ih se.
- 30** Gospod Bog vaš, koji ide pred vama, On će se biti za vas onako kako vam je učinio u Misiru na vaše oči,
- 31** I u pustinji, gde si video kako te je nosio Gospod Bog tvoj, kao što čovek nosi sina svog, celim putem kojim ste išli dokle dodjoste do ovog mesta.
- 32** Ali zato opet ne verovaste Gospodu Bogu svom,
- 33** Koji idjaše pred vama putem tražeći vam mesto gde biste stali, idjaše noću u ognju da vam svetli putem kojim biste išli, a danju u oblaku.
- 34** I ču Gospod glas reči vaših, i razgnevi se i zakle se govoreći:
- 35** Nijedan od ovog roda zlog neće videti ove dobre zemlje, za koju se zakleh da ću dati vašim ocima,
- 36** Osim Haleva, sina Jefonijinog; on će je videti, i njemu ću dati zemlju po kojoj je išao, i sinovima njegovim, jer se sasvim držao Gospoda.
- 37** Pa i na mene se razgnevi Gospod s vas; i reče: Ni ti nećeš ući onamo.
- 38** Isus, sin Navin, koji te služi, on će ući onamo, njega utvrdi; jer će je on razdeliti sinovima Izrailjevim u nasledstvo.
- 39** A deca vaša, za koju rekoste da će postati roblje, sinovi vaši, koji danas ne znaju ni šta je dobro ni šta je zlo, oni će ući onamo, i njima ću je dati i oni će je naslediti.
- 40** Vi, pak, vratite se i idite u pustinju k Crvenom Moru.
- 41** A vi odgovoriste i rekoste mi: Sagrešismo Gospodu; ići ćemo i bićemo se sasvim kako nam je zapovedio Gospod Bog naš. I uzevši svaki svoje oružje hteste izaći na goru.
- 42** A Gospod mi reče: Kaži im: Ne idite i ne bijte se, jer nisam medju vama, da ne izginete pred neprijateljima svojim.
- 43** I ja vam rekoh, ali ne poslušaste, nego se opreste zapovesti Gospodnjoj, i navaliste na goru.
- 44** Tada izidjoše pred vas Amoreji, koji sedjahu u onoj planini, i pognaše vas kao što čine pčele, i pobiše vas na Siru pa do Orme.
- 45** I vrativši se plakaste pred Gospodom, ali Gospod ne posluša glas vaš niti okrete uho svoje k vama.
- 46** I ostadoste u Kadisu dugo vremena dokle onde stajaste.

ПОГЛАВЉЕ 2

Potom se vratismo, i idosmo u pustinju k Crvenom Moru, kao što mi zapovedi Gospod, i obilazismo goru Sir dugo vremena.

² I reče mi Gospod:

³ Dosta ste obilazili tu goru, obrnite se na sever.

⁴ I zapovedi narodu i reci: Sada ćete preći preko medje braće svoje, sinova Isavovih, koji žive u Siru; i oni će vas se bojati, ali se i vi dobro čuvajte.

⁵ Nemojte zametati boja sa njima, jer vam neću dati zemlje njihove ni stope, jer sam dao Isavu goru Sir u nasledstvo.

⁶ Jela kupujte od njih za novce, i jedite; i vodu kupujte od njih za novce, i pijte.

⁷ Jer te je Gospod Bog tvoj blagoslovio u svakom poslu ruku tvojih; i zna put tvoj po ovoj velikoj pustinji, i evo četrdeset godina beše s tobom Gospod Bog tvoj, i ništa ti nije nedostajalo.

⁸ I prodjosmo braću svoju, sinove Isavove, koji žive u Siru, poljem od Elata i od Gesion-Gavera; i odande savivši udarismo preko pustinje moavske.

⁹ I Gospod mi reče: Nemoj pakostiti Moavcima ni zametati boja sa njima, jer ti neću dati zemlje njihove u nasledstvo; jer dadoh sinovima Lotovim u nasledstvo Ar.

¹⁰ (Pre življahu onde Emeji, narod velik i jak i visok kao Enakimi;

¹¹ O njima se mislilo da su divovi kao i Enakimi; ali ih Moavci zвахu Emeji.

¹² I Horeji življahu pre u Siru, ali ih sinovi Isavovi isteraše i istrebiše ispred sebe i naseliše se na njihovo mesto, kao što učini Izrailj u zemlji svog nasledstva koje mu dade Gospod.)

¹³ A sada ustanite i predjite preko potoka Zareda. I predjosmo preko potoka Zareda.

¹⁴ A vremena za koje idosmo od Kadis-Varnije pa dokle predjosmo preko potoka Zareda, beše trideset i osam godina, dokle ne izumre u logoru sav onaj naraštaj, ljudi za vojsku, kao što im se beše zakleo Gospod.

¹⁵ Jer i ruka Gospodnja beše protiv njih potirući ih iz logora dokle ne pomreše.

¹⁶ I kad svi ti ljudi za vojsku pomreše u narodu,

¹⁷ Reče mi Gospod govoreći:

¹⁸ Ti ćeš danas preći preko medje moavske kod Ara;

¹⁹ I doći ćeš blizu sinova Amonovih; nemoj im pakostiti ni zametati boja sa njima, jer ti neću dati zemlje amonske u nasledstvo, jer je dadoh sinovima Lotovim u nasledstvo.

²⁰ (I za nju se mislilo da je zemlja divovska; u njoj pre življahu divovi, koje Amonci zвахu Zamzumi.

²¹ Behu narod velik i jak i visok kao Enakimi; ali ih istrebi Gospod ispred njih, te oni preuzeše zemlju njihovu i naseliše se na njihovo mesto;

²² Kao što učini sinovima Isavovim, koji življahu u Siru, jer istrebi Horeje ispred njih, i preuzeše zemlju njihovu i ostaše na njihovom mestu do danas.

²³ I Aveje, koji življahu u Asirotu pa do Gaze, istrebiše Kaftoreji, koji izadjoše od Kaftora, i naseliše se na njihovo mesto.)

²⁴ Ustanite, idite i predjite preko potoka Arnona; gle, dao sam ti u ruke Siona Amorejina, cara esevonskog i zemlju njegovu; počni uzimati nasledstvo i zavojšti na nj.

²⁵ Danas počinjem zadavati strah i trepet od tebe narodima pod celim nebom; koji god čuju za te, drhtaće i prepadaće se od tebe.

²⁶ I poslah poslenike iz pustinje Kadamota k Sionu, caru esevonskom s mirnim rečima govoreći:

- ²⁷ Da predjem preko tvoje zemlje; upravo ću putem ići, neću svrtati ni nadesno ni nalevo.
- ²⁸ Hranu da mi daješ za novce da jedem, i vodu za novce da mi daješ da pijem, samo da prodjem pešice,
- ²⁹ Kao što mi učiniše sinovi Isavovi koji žive u Siru, i Moavci, koji žive u Aru, dokle ne predjem preko Jordana u zemlju koju nam daje Gospod Bog naš.
- ³⁰ Ali ne hte Sion, car esevonski pustiti da prodjemo kroz njegovu zemlju, jer Gospod Bog tvoj učini te otvrdnu duh njegov i srce njegovo posta uporno, da bi ga predao u tvoje ruke, kao što se vidi danas.
- ³¹ I reče mi Gospod: Gledaj, počeh predavati tebi Siona i zemlju njegovu; počni uzimati zemlju njegovu da je naslediš.
- ³² I izidje pred nas Sion i sav narod njegov na boj u Jasu.
- ³³ I dade nam ga Gospod Bog naš, i ubismo ga sa sinovima njegovim i svim narodom njegovim.
- ³⁴ I uzesmo tada sve gradove njegove, i pobismo ljude po svim tim gradovima, i žene i decu, ne ostavismo živog nijednog.
- ³⁵ Samo stoku zaplenismo za se i plen što beše po gradovima koje uzesmo.
- ³⁶ Od Aroira koji je na potoku Arnonu, i od grada koji je u dolini, pa do Galada ne beše grada koji bi nam odoleo: sve to dade nam Gospod Bog naš.
- ³⁷ Samo k zemlji sinova Amonovih nisi pristupio niti ka kome kraju na potoku Javoku, ni ka gradovima u gori niti kome mestu što je zabranio Gospod Bog naš.

ПОГЛАВЉЕ 3

Potom obrativši se idosmo k Vasanu. I izidje pred nas Og, car vasanski i sav narod njegov na boj u Edrajin.

- ² I Gospod mi reče: Ne boj ga se, jer ga dadoh u tvoje ruke sa svim narodom njegovim i sa zemljom njegovom, da učiniš s njim onako kako si učinio sa Sionom carem amorejskim, koji sedjaše u Esevonu.
- ³ Tako nam dade Gospod Bog naš u ruke i Oga, cara vasanskog sa svim narodom njegovim, i razbismo ga i ne ostavismo mu nijednog živog.
- ⁴ I uzesmo tada sve gradove njegove; ne bi nijednog grada kog ne uzesmo, šezdeset gradova, sav kraj argovski, carstvo Oga u Vasanu.
- ⁵ Svi ti gradovi behu utvrđeni zidom visokim, vratima i prevornicama, osim drugih mesta bez zidova vrlo mnogo.
- ⁶ I raskopasmo ih kao što učinismo Sionu, caru esevonskom, pobivši po svim mestima i ljude i žene i decu.
- ⁷ A svu stoku i plen po gradovima zaplenismo za se.
- ⁸ Tako uzesmo onda zemlju iz ruku dvojice careva amorejskih, koja je s ove strane Jordana od potoka Arnona do gore Ermona,
- ⁹ (Sidonci zovu Ermon Sirion, a Amoreji ga zovu Senir,)
- ¹⁰ Sva mesta u ravni i sav Galad i sav Vasan do Salhe i Edrajina, gradove carstva Oga u Vasanu.
- ¹¹ Jer samo Og car vasanski beše ostao od divova. Gle, odar njegov, odar gvozden, nije li u Ravi sinova Amonovih? Devet je lakata dug, a širok četiri lakta, lakta čovečija.
- ¹² Tako nasledismo tu zemlju onda; od Aroira, koji je na potoku Arnonu, i polovinu gore Galada s gradovima njenim dadoh sinovima Ruvimovim i Gadovim.

- 13** I ostatak Galada i sav Vasan, carstvo Ogovo, dadoh polovini plemena Manasijinog; sav kraj argovski po svemu Vasanu zvaše se zemlja divovska.
- 14** Jair sin Manasijin uze sav kraj argovski do medje gesurske i mahatske; i prozva Vasansku svojim imenom: sela Jairova do današnjeg dana.
- 15** A Mahiru dadoh Galad.
- 16** A Ruvimovom plemenu i Gadovom plemenu dadoh od Galada do potoka Arnona, kako zahvata potok s medjama, pa do potoka Javoka, gde je medja sinova Amonovih.
- 17** I polje i Jordan s medjama od Hinerota do mora uz polje, do mora slanog, ispod Fazge prema istoku.
- 18** I zapovedih vam onda i rekoh: Gospod Bog vaš dao vam je ovu zemlju u nasledstvo; naoružani hajdete pred braćom svojom, sinovima Izrailjevim, ko je god za vojsku.
- 19** A žene vaše i deca vaša i stoka vaša (znam da imate mnogo stoke) neka ostanu u gradovima vašim, koje vam dadoh,
- 20** Dokle ne smiri Gospod i braću vašu kao vas, da i oni naslede zemlju, koju će im Gospod Bog vaš dati s one strane Jordana; onda se vratite svaki na svoje nasledstvo, koje vam dadoh.
- 21** A Isusu onda zapovedih govoreći: Oči tvoje vide sve što je učinio Gospod Bog vaš sa ona dva cara; onako će Gospod učiniti sa svim carstvima u koja dodješ.
- 22** Nemojte ih se bojati, jer će se Gospod Bog vaš biti za vas.
- 23** I molih se Gospodu onda govoreći:
- 24** Gospode Bože! Ti si počeo pokazivati sluzi svom veličinu svoju i krepku ruku svoju, jer koji je Bog na nebu ili na zemlji koji bi tvorio dela kakva su Tvoja i u koga bi bila sila kakva je Tvoja?
- 25** Daj mi da predjem i vidim zemlju dobru koja je preko Jordana i goru dobru, Livan.
- 26** Ali Gospod beše gnevan na me s vas, i ne usliši me, nego mi reče: Dosta; ne govori mi više za to.
- 27** Popni se na vrh ove gore, i podigavši oči svoje na zapad i na sever i na jug i na istok, vidi očima svojim, jer nećeš preći preko Jordana.
- 28** Nego podaj zapovesti Isusu, i utvrdi ga i ukrepi ga; jer će on preći pred narodom tim, i on će im razdeliti u nasledstvo zemlju koju vidiš.
- 29** I ostasmo u ovoj dolini prema Vet-Fegoru.

ПОГЛАВЉЕ 4

Asada, Izrailju, čuj uredbe moje i zakone, koje vas učim da tvorite, da biste poživeli i ušli u zemlju koju vam daje Gospod Bog otaca vaših i da biste je nasledili.

- 2** Ništa ne dodajte k reči koju vam ja zapovedam, niti oduzmite od nje, da biste sačuvali zapovesti Gospoda Boga svog koje vam ja zapovedam.
- 3** Oči su vaše videle šta učini Gospod s Velfegora; jer svakog čoveka koji podje za Velfegorom istrebi Gospod Bog tvoj izmedju tebe.
- 4** A vi koji se držaste Gospoda Boga svog, vi ste svi živi danas.
- 5** Gle, učio sam vas uredbama i zakonima, kao što mi zapovedi Gospod Bog moj, da biste tako tvorili u zemlji koju idete da je nasledite.
- 6** Držite dakle i izvršujte ih, jer je to mudrost vaša i razum vaš pred narodima, koji će kad čuju sve ove uredbe reći: Samo je ovaj veliki narod mudar i razuman.
- 7** Jer koji je veliki narod kome je Gospod blizu kao što je Gospod Bog naš kad Ga god

zazovemo?

8 I koji je narod veliki koji ima uredbe i zakone pravedne kao što je sav ovaj zakon koji iznosim danas pred vas?

9 Samo pazi na se i dobro čuvaj dušu svoju, da ne zaboraviš one stvari koje su videle oči tvoje, i da ne izidju iz srca tvog dokle si god živ; nego da ih obznaniš sinovima svojim i sinovima sinova svojih.

10 Onaj dan kad stajaste pred Gospodom Bogom svojim kod Horiva, kad mi Gospod reče: Saberite mi narod da im kažem reči svoje, kojima će se naučiti da me se boje dok su živi na zemlji, i da uče tome i sinove svoje;

11 Kad pristupiste i stajaste pod gorom, a gora ognjem goraše do samog neba i beše na njoj tama i oblak i mrak;

12 I progovori Gospod k vama isred ognja; glas od reči čuste, ali osim glasa lik ne videste;

13 I objavi vam zavet svoj, koji vam zapovedi da držite, deset reči, koje napisa na dve ploče kamene.

14 I meni zapovedi onda Gospod da vas učim uredbama i zakonima da ih tvorite u zemlji u koju idete da je nasledite.

15 Zato čuvajte dobro duše svoje; jer ne videste nikakav lik u onaj dan kad vam govori Gospod na Horivu isred ognja,

16 Da se ne biste pokvarili i načinili sebi lik rezan ili kakvu god sliku od čoveka ili od žene,

17 Sliku od kakvog živinčeta koje je na zemlji, ili sliku od kakve ptice krilate koja leti ispod neba;

18 Sliku od čega što puže po zemlji, ili sliku od kakve ribe koja je u vodi pod zemljom;

19 I da ne bi podigavši oči svoje k nebu i videvši sunce i mesec i zvezde, svu vojsku nebesku, prevario se i klanjao im se i služio im; jer ih Gospod Bog tvoj dade svim narodima pod celim nebom;

20 A vas uze Gospod i izvede vas iz peći gvozdene, iz Misira, da mu budete narod nasledni, kao što se vidi danas.

21 Ali se Gospod razgnevi na me za vaše reči, i zakle se da neću preći preko Jordana ni ući u dobru zemlju, koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasledstvo.

22 I ja ću umreti u ovoj zemlji i neću preći preko Jordana; a vi ćete preći i naslediti onu dobru zemlju.

23 Pazite da ne zaboravite zavet Gospoda Boga svog, koji učini s vama, i da ne gradite sebi lik rezani, sliku od koje god stvari, kao što ti je zabranio Gospod Bog tvoj.

24 Jer je Gospod Bog tvoj oganj koji spaljuje i Bog koji revnuje.

25 Kad izrodiš sinove i unuke, i ostarite u onoj zemlji, ako se pokvarite i načinite sliku rezanu od kakve stvari i učinite šta nije ugodno Gospodu Bogu vašem, dražeći Ga,

26 Svedočim vam danas nebom i zemljom da će vas brzo nestati sa zemlje u koju idete preko Jordana da je nasledite, nećete biti dugo u njoj, nego ćete se istrebiti.

27 Ili će vas rasejati Gospod medju narode, i malo će vas ostati medju narodima u koje vas odvede Gospod;

28 I služićete onde bogovima koje su načinile ruke čovečije, od drveta i od kamena, koji ne vide ni čuju, niti jedu ni mirišu.

29 Ali ako i onde potražiš Gospoda Boga svog, naći ćeš Ga, ako Ga potražiš svim srcem svojim i svom dušom svojom.

30 Kad budeš u nevolji i sve te to snadje, ako se u poslednje vreme obratiš ka Gospodu Bogu svom, i poslušaš glas Njegov,

- 31** Gospod je Bog tvoj milostiv Bog, neće te ostaviti ni istrebiti, jer neće zaboraviti zavet s ocima tvojim, za koji im se zakleo.
- 32** Jer zapitaj sada za stara vremena, koja su bila pre tebe, od onog dana kad stvori Bog čoveka na zemlji, i od jednog kraja neba do drugog, je li kad bila ovakva stvar velika, i je li se kad čulo šta takvo?
- 33** Je li kad čuo koji narod glas Božji gde govori isred ognja, kao što si ti čuo i ostao živ?
- 34** Ili, je li Bog pokušao da dodje te uzme sebi narod iz drugog naroda kušanjem, znacima i čudesima i ratom i rukom krepkom i mišicom podignutom i strahotama velikim, kao što je učinio sve to za vas Gospod Bog naš u Misiru na vaše oči?
- 35** Tebi je to pokazano da poznaš da je Gospod Bog, i da nema drugog osim Njega.
- 36** Dao ti je da čuješ glas Njegov s neba da bi te naučio, i pokazao ti je na zemlji oganj svoj veliki, i reči Njegove čuo si isred ognja.
- 37** I što mu mili behu oci tvoji, zato izabra seme njihovo nakon njih, i izvede te sam velikom silom svojom iz Misira,
- 38** Da otera ispred tebe narode veće i jače od tebe, i da tebe uvede u njihovu zemlju i dade ti je u nasledstvo, kao što se vidi danas.
- 39** Znaj dakle i pamti u srcu svom da je Gospod Bog, gore na nebu i dole na zemlji, nema drugog.
- 40** I drži uredbe Njegove i zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe, da bi ti se produžili dani na zemlji koju ti Gospod Bog tvoj daje zasvagda.
- 41** Tada odeli Mojsije tri grada s ove strane Jordana prema istoku,
- 42** Da bi bežao u njih krvnik koji ubije bližnjeg svog nehotice ne mrzevši pre na nj, i kad pobegne u koji od tih gradova, da bi ostao živ:
- 43** Vosor u pustinji, na ravnici u zemlji plemena Ruvimovog, i Ramot u Galadu u plemenu Gadovom, Golan u vasanskoj u plemenu Manasijinom.
- 44** Ovo je zakon koji postavi Mojsije sinovima Izrailjevim.
- 45** Ovo su svedočanstva i uredbe i zakoni, koje kaza Mojsije sinovima Izrailjevim kad izidjoše iz Misira,
- 46** S ove strane Jordana u dolini prema Vet-Fegoru u zemlji Siona cara amorejskog, koji življaše u Esevonu, kog ubi Mojsije i sinovi Izrailjevi kad izidjoše iz Misira,
- 47** I osvojiše zemlju njegovu i zemlju Oga, cara vasanskog, dva cara amorejska, koja je s one strane Jordana prema istoku,
- 48** Od Aroira, koji je na potoku Arnonu, do gore Siona, a to je Ermon,
- 49** I sve polje s ove strane Jordana prema istoku do mora uz ravnicu pod Azdot-Fazgom.

ПОГЛАВЉЕ 5

1 Mojsije sazva sav narod Izrailjev, i reče im: Čuj Izrailju uredbe i zakone, koje ću danas kazati da čujete, da ih naučite i držite ih i tvorite.

2 Gospod Bog naš učini s nama zavet na Horivu.

3 Nije s ocima našim učinio taj zavet, nego s nama, koji smo danas tu svi živi.

4 Licem k licu govorio vam je Gospod na ovoj gori isred ognja;

5 Ja tada stajah izmedju Gospoda i vas, da vam javim reči Gospodnje, jer vas beše strah od ognja i ne izidjoste na goru; i reče:

- ⁶ Ja sam Gospod Bog tvoj koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskog,
- ⁷ Nemoj imati bogove druge do mene.
- ⁸ Ne gradi sebi lik rezani, niti kakvu sliku od stvari koje su gore na nebu ili koje su dole na zemlji ili koje su u vodi ispod zemlje.
- ⁹ Nemoj im se klanjati niti im služiti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji na sinovima pohodim bezakonja otaca njihovih do trećeg i do četvrtog kolena, onih koji mrze na me,
- ¹⁰ A činim milost na hiljadama onih koji me ljube i čuvaju zapovesti moje.
- ¹¹ Ne uzimaj uzalud ime Gospoda Boga svog, jer neće pred Gospodom biti prav ko uzme ime Njegovo uzalud.
- ¹² Drži dan od odmora i svetkuj ga, kao što ti je zapovedio Gospod Bog tvoj.
- ¹³ Šest dana radi i svršuj sve poslove svoje.
- ¹⁴ A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; nemoj raditi nikakav posao ni ti, ni sin tvoj ni kći tvoja, ni sluga tvoj ni sluškinja tvoja, ni vo tvoj ni magarac tvoj, niti koje živinče tvoje, ni došljak koji je kod tebe, da bi se odmorio sluga tvoj i sluškinja tvoja kao i ti.
- ¹⁵ I pamti da si bio rob u zemlji misirskoj, i Gospod Bog tvoj izvede te odande rukom krepkom i mišicom podignutom. Zato ti je Gospod Bog tvoj zapovedio da svetkuješ dan od odmora.
- ¹⁶ Poštuj oca svog i mater svoju, kao što ti je zapovedio Gospod Bog tvoj, da bi se produžili dani tvoji i da bi ti dobro bilo na zemlji, koju ti daje Gospod Bog tvoj.
- ¹⁷ Ne ubij.
- ¹⁸ Ne čini preljube.
- ¹⁹ Ne kradi.
- ²⁰ Ne svedoči lažno na bližnjeg svog.
- ²¹ Ne poželi ženu bližnjeg svog, ne poželi kuću bližnjeg svog, ni njivu njegovu, ni slugu njegovog, ni sluškinju njegovu, ni vola njegovog, ni magarca njegovog, niti išta šta je bližnjeg tvog.
- ²² Te reči izgovori Gospod svemu zboru vašem na gori isred ognja, oblaka i mraka, glasom velikim, i ništa više, nego ih napisa na dve ploče kamene koje mi daje.
- ²³ A vi kad čujete glas isred tame, jer gora ognjem goraše. pristupiste k meni, svi glavari od plemena vaših i starešine vaše,
- ²⁴ I rekoste: Gle, pokaza nam Gospod Bog naš slavu i veličinu svoju, i čusmo glas Njegov isred ognja; danas videsmo gde Bog govori s čovekom, i čovek osta živ.
- ²⁵ Pa sada zašto da pomremo? Jer će nas spaliti onaj oganj veliki; ako još čujemo glas Gospoda Boga svog, pomrećemo.
- ²⁶ Jer koje je telo čulo glas Boga Živoga gde govori isred ognja, kao mi, i ostalo živo?
- ²⁷ Idi ti, i saslušaj sve što će ti kazati Gospod Bog naš, pa onda ti kaži nama šta ti god kaže Gospod Bog naš, a mi ćemo slušati i tvoriti.
- ²⁸ I Gospod ču glas od reči vaših kad vi govoraste, i reče mi Gospod: Čuh glas od reči tog naroda, koje rekoše tebi; šta rekoše dobro rekoše.
- ²⁹ O, kad bi im bilo srce svagda tako da me se boje i drže sve zapovesti moje svagda, da bi bilo dobro njima i sinovima njihovim doveka.
- ³⁰ Idi, reci im: Vratite se u šatore svoje.
- ³¹ A ti stani ovde kod mene, i kazaću ti sve zapovesti i uredbe i zakone, koje ćeš ih naučiti da tvore u zemlji koju im dajem u nasledstvo.
- ³² Gledajte, dakle da činite onako kako vam je zapovedio Gospod Bog vaš, ne svrćite ni

nadesno ni nalevo.

33 Celim putem, koji vam je zapovedio Gospod Bog vaš, idite, da biste živi bili i da bi vam dobro bilo, i da bi vam se produžili dani u zemlji koju ćete naslediti.

ПОГЛАВЉЕ 6

A ovo su zapovesti i uredbe i zakoni, koje Gospod Bog vaš zapovedi da vas učim da ih tvorite u zemlji u koju idete da je nasledite,

2 Da bi se bojao Gospoda Boga svog držeći sve uredbe Njegove i zapovesti Njegove, koje ti ja zapovedam, ti sin tvoj i unuk tvoj svega veka svog, da bi ti se produžili dani tvoji.

3 Čuj dakle, Izrailju, i gledaj da tako činiš, da bi ti dobro bilo i da biste se umnožili veoma u zemlji u kojoj teče mleko i med, kao što ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih.

4 Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini Gospod.

5 Zato ljubi Gospoda Boga svog iz svega srca svog i iz sve duše svoje i iz sve snage svoje.

6 I neka ove reči koje ti je zapovedam danas budu u srcu tvom.

7 I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad ležeš i kad ustaješ.

8 I veži ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu kao počeonik medju očima.

9 I napiši ih na dovratnicima od kuće svoje i na vratima svojim.

10 A kad te uvede Gospod Bog tvoj u zemlju za koju se zakleo ocima tvojim Avramu, Isaku i Jakovu, da će ti je dati, u gradove velike i dobre, kojih nisi zidao.

11 I kuće pune svakog dobra, kojih nisi punio, i na studence iskopane, kojih nisi kopao, u vinograde i u maslinike, kojih nisi sadio, i staneš jesti i nasitiš se,

12 Čuvaj se da ne zaboraviš Gospoda, koji te je izveo iz zemlje misirske, iz kuće ropske.

13 Gospoda Boga svog boj se, i Njemu služi, i Njegovim se imenom kuni.

14 Ne idite za drugim bogovima izmedju bogova drugih naroda, koji su oko vas.

15 Jer je Bog revnitelj, Gospod Bog tvoj usred tebe, pa da se ne bi razgnevio Gospod Bog tvoj na te i istrebio te iz zemlje.

16 Nemojte kušati Gospoda Boga svog kao što Ga kušaste u Masi.

17 Držite dobro zapovesti Gospoda Boga svog i svedočanstva Njegova i uredbe Njegove, koje ti je zapovedio,

18 I čini što je pravo i dobro pred Gospodom, da bi ti bilo dobro i da bi ušao u dobru zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima tvojim, i da bi je nasledio,

19 Da bi oterao sve neprijatelje tvoje ispred tebe, kao što ti je rekao Gospod.

20 Pa kad te zapita posle sin tvoj govoreći: Kakva su to svedočanstva i uredbe i zakoni, što vam je zapovedio Gospod Bog naš?

21 Onda kaži sinu svom: Bejasmo robovi Faraonovi u Misiru, i izvede nas Gospod iz Misira rukom krepkom,

22 I učini Gospod znake i čudesu velika i zla u Misiru na Faraonu i na svemu domu njegovom pred nama,

23 A nas izvede odande da nas uvede u zemlju za koju se zakleo ocima našim da će nam je dati.

24 I zapovedi nam Gospod da vršimo sve ove uredbe bojeći se Gospoda Boga svog, da bi

nam bilo dobro svagda i da bi nas sačuvao u životu, kao što se vidi danas.

²⁵ I biće nam pravda, ako uzdržimo i ustvorimo sve zapovesti ove pred Gospodom Bogom svojim kako nam je zapovedio.

ПОГЛАВЉЕ 7

Kad te Gospod Bog tvoj uvede u zemlju u koju ideš da je naslediš, i otera ispred tebe narode mnoge, Heteje i Gergeseje i Amoreje i Hananeje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje, sedam naroda većih i jačih od tebe,

² I preda ih Gospod Bog tvoj tebi, i ti ih razbiješ, potri ih, ne hvataj s njima vere, niti se smiluj na njih;

³ Niti se prijatelji s njima; kćeri svoje ne daj za sina njihovog, niti kćeri njihove uzimaj za sina svog.

⁴ Jer bi otpadila sina tvog od mene, i služio bi bogovima drugim, te bi se razgnevio Gospod na vas i potro vas brzo.

⁵ Nego im ovo učinite: oltare njihove raskopajte, i likove njihove polomite, lugove njihove isecite, i rezane bogove njihove ognjem spalite.

⁶ Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svom, tebe je izabrao Gospod Bog tvoj da mu budeš narod osobit mimo sve narode na zemlji.

⁷ Ne zato što bi vas bilo više nego drugih naroda prihvati vas Gospod i izabra vas; jer vas beše manje nego ikog drugog naroda;

⁸ Nego što vas Gospod miluje i što drži zakletvu kojom se zakleo ocima vašim, zato vas je Gospod izveo rukom krepkom i izbavio vas iz kuće ropske, iz ruke Faraona, cara misirskog.

⁹ I tako znaj da je Gospod Bog tvoj Bog, Bog veran, koji drži zavet svoj i milost svoju do hiljadu koljena onima koji Ga ljube i drže zapovesti Njegove,

¹⁰ I plaća onima koji mrze na nj, svakome istrebljujući ga, i ne odgadja onome koji mrzi na nj, plaća svakome.

¹¹ Zato drži zapovesti i uredbe i zakone, koje ti danas ja zapovedam, da ih твориш.

¹² I ako ove zakone uzaslušate i uzdržite i ustvorite i Gospod će Bog držati tebi zavet i milost, za koju se zakleo ocima tvojim;

¹³ I milovaće te i blagosloviće te i umnožiće te; blagosloviće plod utrobe tvoje i plod zemlje tvoje, žito tvoje i vino tvoje i ulje tvoje, plod goveda tvojih i stada ovaca tvojih u zemlji za koju se zakleo ocima tvojim da će ti je dati.

¹⁴ Bićeš blagosloven mimo sve narode: neće biti u tebi ni muškog ni ženskog neplodnog, ni medju stokom tvojom.

¹⁵ I ukloniće od tebe Gospod svaku bolest, od ljutih zala misirskih koja znaš neće nijedno pustiti na tebe, nego će pustiti na one koji mrze na te.

¹⁶ I istrebi sve narode koje ti Gospod Bog tvoj preda, neka ih ne požali oko tvoje, i nemoj služiti bogovima njihovim, jer bi ti to bila zamka.

¹⁷ Ako bi rekao u srcu svom: Veći su ovi narodi od mene, kako ih mogu izgnati?

¹⁸ Ne boj ih se; pamti dobro šta je učinio Gospod Bog tvoj s Faraonom i sa svim Misircima,

¹⁹ Velika kušanja, koja videše oči tvoje, i znake i čudesa i ruku krepku i mišicu podignutu, kojom te izvede Gospod Bog tvoj; onako će učiniti Gospod Bog tvoj sa svim narodima od kojih bi se uplašio.

- ²⁰ I stršljene će poslati Gospod Bog tvoj na njih dokle ne izginu koji bi ostali i sakrili se od tebe.
- ²¹ Ne plaši se od njih, jer je Gospod Bog tvoj usred tebe, Bog veliki i strašni.
- ²² Gospod će Bog tvoj malo po malo potrti te narode ispred tebe; nećeš ih moći odjedanput istrebiti, da se ne bi umnožilo na tebe zverje poljsko.
- ²³ Ali će ih predati Gospod Bog tvoj tebi, i zatiraće ih zatiranjem velikim dokle se ne zatru.
- ²⁴ I predaće careve njihove u tvoje ruke da zatreš ime njihovo pod nebom, neće se nijedan održati pred tobom, dokle ih ne potreš.
- ²⁵ Rezane bogove njihove spali ognjem, nemoj da se polakomiš na srebro ili zlato što je na njima i da ga uzmeš, da ti ne bude zamka, jer je gadno pred Gospodom Bogom tvojim.
- ²⁶ I nemoj da uneseš gada u dom svoj, da ne budeš proklet kao i on, nego se gadi na nj i grozi se od njega, jer je proketo.

ПОГЛАВЉЕ 8

- D**ržite i tvorite sve zapovesti koje vam ja zapovedam danas, da biste živi bili i umnožili se, i da biste ušli u zemlju za koju se Gospod zakleo ocima vašim, i da biste je nasledili.
- ² I opominji se svega puta kojim te je vodio Gospod Bog tvoj četrdeset godina po pustinji, da bi te namučio i iskušao, da se zna šta ti je u srcu, hoćeš li držati zapovesti Njegove ili nećeš.
- ³ I mučio te je, gladju te morio; ali te je opet hranio manom za koju ti nisi znao ni oci tvoji, da bi ti pokazao da čovek ne živi o samom hlebu nego o svemu što izlazi iz usta Gospodnjih.
- ⁴ Odelo tvoje ne ovetša na tebi niti noga tvoja oteče za ovih četrdeset godina;
- ⁵ Zato poznaj u srcu svom da te Gospod Bog tvoj gaji kao što čovek gaji svoje dete.
- ⁶ I drži zapovesti Gospoda Boga svog hodeći putevima Njegovim i bojeći se Njega.
- ⁷ Jer Gospod Bog tvoj uvešće te sada u dobru zemlju, u zemlju u kojoj ima dosta potoka i izvora i jezera, što izviru po dolinama i po brdima;
- ⁸ U zemlju izobilnu pšenicom i ječmom i vinovom lozom i smokvama i šipcima, zemlju izobilnu maslinom, od koje biva ulje, i medom;
- ⁹ U zemlju gde nećeš sirotinjski jesti hleba, gde ti neće ništa nedostajati; u zemlju gde je kamenje gvoždje i gde ćeš iz brda njenih seći bronzu.
- ¹⁰ Ješćeš i bićeš sit, pa blagosiljaj Gospoda Boga svog za dobru zemlju koju ti da.
- ¹¹ I čuvaj se da ne zaboraviš Gospoda Boga svog bacivši u nemar zapovesti Njegove i zakone Njegove i uredbe Njegove, koje ti ja zapovedam danas.
- ¹² I kad uzjedeš i nasitiš se, i dobre kuće načiniš i u njima staneš živeti, i kad se goveda tvoja i ovce tvoje naplode,
- ¹³ I kad ti se namnoži srebro i zlato, i šta god imaš kad ti se namnoži,
- ¹⁴ Nemoj da se ponese srce tvoje i zaboraviš Gospoda Boga svog, koji te je izveo iz zemlje misirske, iz kuće ropske;
- ¹⁵ Koji te je vodio preko one pustinje velike i strašne gde žive zmije vatrene i skorpije, gde je suša, a nema vode; koji ti je izveo vodu iz tvrdog kamena;
- ¹⁶ Koji te je hranio u pustinji manom, za koju ne znaše oci tvoji, da bi te namučio i iskušao te, i najposle da bi ti dobro učinio.
- ¹⁷ Niti govori u srcu svom; moja snaga, i sila moje ruke dobavila mi je ovo blago.

¹⁸ Nego se opominji Gospoda Boga svog; jer ti On daje snagu da dobavljaš blago, da bi potvrdio zavet svoj, za koji se zakleo ocima tvojim, kao što se vidi danas.

¹⁹ Ako li zaboraviš Gospoda Boga svog, i podješ za drugim bogovima i njima staneš služiti i klanjati se, svedočim vam danas da ćete zacelo propasti.

²⁰ Propašćete kao narodi koje Gospod potire ispred vas, jer ne poslušaste glas Gospoda Boga svog.

ПОГЛАВЉЕ 9

Čuj, Izrailju! Ti danas prelaziš preko Jordana da udješ i naslediš narode veće i jače od sebe, gradove velike i ogradjene do neba.

² Velik i visok narod, sinove Enakove, koje znaš i za koje si slušao:

³ Znaj dakle danas da je Gospod Bog tvoj, koji ide pred tobom, oganj koji spaljuje; On će ih istrebiti i On će ih oboriti pred tobom, i izgnaćeš ih i istrebiti brzo, kao što ti je kazao Gospod.

⁴ Kad ih Gospod Bog tvoj otera ispred tebe, nemoj da kažeš u srcu svom: Za pravdu moju uvede me Gospod u ovu zemlju da je nasledim; jer Gospod tera one narode ispred tebe za nevaljalstvo njihovo!

⁵ Ne ideš za pravdu svoju ni za čistotu srca svog da naslediš tu zemlju; nego za nevaljalstvo tih naroda Gospod Bog tvoj otera ih ispred tebe, i da održi reč za koju se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu.

⁶ Znaj, dakle, da ti Gospod Bog tvoj ne daje te dobre zemlje za pravdu tvoju da je naslediš, jer si tvrdovrat narod.

⁷ Pamti i ne zaboravi kako si gnevio Gospoda Boga svog u pustinji; od onog dana kad izidjoste iz zemlje misirske pa dokle dodjoste na ovo mesto, nepokorni bejaste Gospodu.

⁸ I kod Horiva razgneviste Gospoda, i od gneva htede vas Gospod da istrebi.

⁹ Kad izidjoh na goru da primim ploče kamene, ploče zaveta, koji s vama učini Gospod, tada stajah na gori četrdeset dana i četrdeset noći hleba ne jedući ni vode pijući.

¹⁰ I dade mi Gospod dve ploče kamene, ispisane prstom Gospodnjim, na kojima behu reči sve koje vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan zbora vašeg.

¹¹ Posle četrdeset dana i četrdeset noći dade mi Gospod dve ploče kamene, ploče zavetne.

¹² I reče mi Gospod: Ustani, sidji brže odavde; jer se pokvari narod tvoj koji si izveo iz Misira, sidjoše brzo s puta koji im zapovedih, i načiniše sebi liven lik.

¹³ Još mi reče Gospod govoreći: Pogledah ovaj narod, i eto je narod tvrdog vrata.

¹⁴ Pusti me da ih istrebim i ime njihovo zatrem pod nebom; a od tebe ću učiniti narod jači i veći nego što je ovaj.

¹⁵ I ja se vratih i sidjoh s gore, a gora ognjem goraše, i dve ploče zavetne behu mi u rukama.

¹⁶ I pogledah, a to zgrešiste Gospodu Bogu svom salivši sebi tele, i brzo sidjoste s puta koji vam beše zapovedio Gospod.

¹⁷ Tada uzeh one dve ploče i bacih ih iz ruku svojih, i razbih ih pred vama.

¹⁸ Potom padoh i ležah pred Gospodom kao pre, četrdeset dana i četrdeset noći, hleba ne jedući ni vode pijući, radi svih greha vaših, kojima se ogrešiste učinivši što je zlo pred Gospodom i razgnevivši Ga.

¹⁹ Jer se bojah gneva i jarosti, kojom se beše Gospod razljutio na vas da vas istrebi; i

usliši me Gospod i tada.

²⁰ Beše se Gospod i na Arona razgnevio veoma da ga htjede ubiti; ali se molih tada i za Arona.

²¹ I uzeh greh vaš koji učiniste, tele, i sažegoh ga ognjem, i razbih ga i satrh ga u prah, i prosuh prah njegov u potok, koji teče s one gore.

²² I u Taveri i u Masi i u Kivrot-Atavi gneviste Gospoda.

²³ I kad vas posla Gospod u Kadis-Varniju govoreći: Idite i uzmite tu zemlju koju sam vam dao, opet se suprotiste reči Gospoda Boga svog, i ne verovaste Mu i ne poslušaste glas Njegov.

²⁴ Nepokorni bejaste Gospodu od kad vas poznah.

²⁵ Zato padoh i ležah pred Gospodom četrdeset dana i četrdeset noći, jer beše rekao Gospod da će vas potrti.

²⁶ I molih se Gospodu i rekoh: Gospode, Gospode! Nemoj potrti narod svoj i nasljedstvo svoje, koje si izbavio veličanstvom svojim, koje si izveo iz Misira krepkom rukom.

²⁷ Opomeni se sluga svojih Avrama, Isaka i Jakova, ne gledaj na tvrdju naroda ovog, na nevaljalstvo njegovo i na grehe njegove;

²⁸ Da ne kažu koji žive u zemlji odakle si nas izveo: Nije ih mogao Gospod uvesti u zemlju koju im obeća, ili mrzeo je na njih, zato ih izvede da ih pobije u pustinji.

²⁹ Jer su Tvoj narod i Tvoje nasljedstvo, koje si izveo silom svojom velikom i mišicom svojom podignutom.

ПОГЛАВЉЕ 10

U to vreme reče mi Gospod: Isteši dve poče od kamena kao što behu prve, i izidji k meni na goru, i načini kovčeg od drveta.

² I napisaću na tim pločama reči koje su bile na prvim pločama što si ih razbio, pa ćeš ih metnuti u kovčeg.

³ Tako načinih kovčeg od drveta sitima, i istesah dve ploče od kamena, kao što behu prve, i izidjoh na goru s dvema pločama u rukama.

⁴ I napisa na tim pločama šta beše prvo napisao, deset reči, koje vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan zbora vašeg; i dade mi ih Gospod.

⁵ I vrativši se sidjoh s gore, i metnuh ploče u kovčeg koji načinih, i ostaše onde, kao što mi zapovedi Gospod.

⁶ A sinovi Izrailjevi podjoše od Virota, sinova Jakanovih u Moseru. Onde umre Aron i onde bi pogreben; a Eleazar, sin njegov posta sveštenik na njegovo mesto.

⁷ Odande otidoše u Gadgad, a od Gadgada u Jotvatu, zemlju gde ima mnogo potoka.

⁸ U to vreme odvoji Gospod pleme Levijevo da nose kovčeg zaveta Gospodnjeg, da stoje pred Gospodom i služe mu i da blagosiljaju u ime Njegovo do današnjeg dana.

⁹ Zato nema pleme Levijevo deo ni nasljedstvo s braćom svojom; Gospod je nasljedstvo njegovo, kao što mu Gospod Bog tvoj kaza.

¹⁰ A ja stajah na gori kao pre, četrdeset dana i četrdeset noći; i usliši me Gospod i tada, i ne hte te Gospod zatrti,

¹¹ Nego mi reče Gospod: Ustani i idi pred narodom ovim da udju u zemlju za koju sam se zakleo ocima njihovim da ću im je dati da je naslede.

¹² Sada, dakle, Izrailju, šta ište od tebe Gospod Bog tvoj, osim da se bojiš Gospoda Boga svog, da hodiš po svim putevima Njegovim i da Ga ljubiš i služiš Gospodu Bogu svom iz

sveg srca svog i iz sve duše svoje,

13 Držeći zapovesti Gospodnje i uredbe Njegove, koje ti ja danas zapovedam, da bi ti bilo dobro?

14 Gle, Gospoda je Boga tvog nebo, i nebo nad nebesima, zemlja, i sve što je na njoj.

15 Ali samo tvoji oci omisleše Gospodu, i izabra seme njihovo nakon njih, vas izmedju svih naroda, kao što se vidi danas.

16 Zato obrežite srce svoje, i nemojte više biti tvrdovrati.

17 Jer je Gospod Bog vaš Bog nad bogovima i Gospodar nad gospodarima, Bog veliki, silni i strašni, koji ne gleda ko je ko niti prima poklona;

18 Daje pravicu siroti i udovici; i ljubi došljaka dajući mu hleb i odelo.

19 Ljubite dakle došljaka, jer ste bili došljaci u zemlji misirskoj.

20 Boj se Gospoda Boga svog, Njemu služi i Njega se drži, i Njegovim se imenom kuni.

21 On je hvala tvoja i On je Bog tvoj, koji tebe radi učini velike i strašne stvari, koje videše oči tvoje.

22 Sedamdeset duša beše otaca tvojih kad sidjoše u Misir; a sada učini ti Gospod Bog tvoj te vas ima mnogo kao zvezda nebeskih.

ПОГЛАВЉЕ 11

Ljubi, dakle, Gospoda Boga svog, i izvršuj jednako šta je zapovedio da izvršuješ, i uredbe Njegove, i zakone Njegove i zapovesti Njegove.

2 I poznajte danas šta vaši sinovi ne znaju niti videše, karanje Gospoda Boga svog, veličanstvo Njegovo, krepku ruku Njegovu i mišicu Njegovu podignutu,

3 I znake Njegove i dela Njegova, šta učini usred Misira na Faraonu, caru misirskom i na svoj zemlji njegovoj,

4 I šta učini vojsci misirskoj, konjima i kolima njihovim, kako učini, te ih voda crvenog mora potopi kad vas terahu, i zatre ih Gospod do današnjeg dana,

5 I šta vama učini u pustinji dokle ne dodjoste do ovog mesta,

6 I šta učini Datanu i Avironu, sinovima Elijava sina Ruvimovog, kako zemlja otvori usta svoja i proždre njih i porodice njihove i šatore njihove i sve blago njihovo što imahu, usred Izrailja.

7 Jer vaše oči videše sva dela Gospodnja velika, koja učini.

8 Zato držite sve zapovesti, koje vam ja danas zapovedam, da biste se ukrepili i nasledili zemlju, u koju idete da je nasledite;

9 I da bi vam se produžili dani u zemlji, za koju se zakle ocima vašim da će je dati njima i semenu njihovom, zemlju, u kojoj teče mleko i med.

10 Jer zemlja u koju ideš da je naslediš nije kao zemlja misirska iz koje ste izišli, gde si sejao svoje seme i zalivao na svojim nogama kao vrt od zelja;

11 Nego je zemlja u koju idete da je nasledite zemlja u kojoj su brda i doline, i natapa je dažd nebeski;

12 Zemlja kojom se stara Gospod Bog tvoj i na koju su jednako obraćene oči Gospoda Boga tvog od početka godine do kraja.

13 Zato ako dobro uzaslušate zapovesti, koje vam ja zapovedam danas, ljubeći Gospoda Boga svog i služeći mu svim srcem svojim i svom dušom svojom,

14 Tada ću davati dažd zemlji vašoj na vreme, i rani i pozni i sabiraćeš žito svoje i vino svoje i ulje svoje;

- 15** I za stoku ću tvoju dati travu u polju tvom; i ješćeš i bićeš sit.
- 16** Čuvajte se da se ne prevari srce vaše da se odmetne i služite tudjim bogovima i poklanjate im se;
- 17** Da se ne bi razgnevio Gospod na vas i zatvorio nebo da ne bude dažda, i zemlja da ne da roda svog, te biste brzo izginuli u dobroj zemlji koju vam Gospod daje.
- 18** Nego složite ove reči moje u srce svoje i dušu svoju, i vežite ih za znak sebi na ruku, i neka vam budu kao počeonik medju očima vašim.
- 19** I učite sinove svoje govoreći o njima kad sediš u kući svojoj i kad ideš putem, i kad ležeš i kad ustaješ.
- 20** I napiši ih na dovratnicima doma svog i na vratima svojim,
- 21** Da bi se umnožili dani vaši i dani sinova vaših po zemlji, za koju se zakleo Gospod ocima vašim da će im je dati, kao dani nebu nad zemljom.
- 22** Jer ako dobro uzdržite sve ove zapovesti koje vam ja zapovedam da tvorite ljubeći Gospoda Boga svog, i hodeći svim putevima Njegovim i Njega se držeći,
- 23** Tada će oterati Gospod sve ove narode ispred vas, i nasledićete narode veće i jače nego što ste sami.
- 24** Svako mesto na koje stupi stopalo noge vaše, vaše će biti; od pustinje do Livana, i od reke, reke Efrata, do mora zapadnog biće medja vaša.
- 25** Neće se niko održati pred vama; strah i trepet vaš pustiće Gospod Bog vaš na svu zemlju na koju stupite, kao što vam kaza.
- 26** Gle, iznosim danas pred vas blagoslov i prokletstvo:
- 27** Blagoslov, ako uzaslušate zapovesti Gospoda Boga svog, koje vam ja danas zapovedam;
- 28** A prokletstvo, ako ne uzaslušate zapovesti Gospoda Boga svog nego sidjete s puta, koji vam ja danas zapovedam, te podjete za drugim bogovima, kojih ne poznajete.
- 29** I kad te uvede Gospod Bog tvoj u zemlju u koju ideš da je naslediš, tada izreci blagoslov onaj na gori Garizinu, a prokletstvo na gori Evalu.
- 30** One su s one strane Jordana, idući k zapadu, u zemlji Hananeja koji žive u ravni prema Galgalu kod ravnice moreške.
- 31** Jer ćete preći preko Jordana da udjete u zemlju koju vam daje Gospod Bog vaš da je nasledite, i nasledićete je i nastavacete u njoj.
- 32** Gledajte, dakle, da tvorite sve ove uredbe i zakone koje ja danas iznosim pred vas.

ПОГЛАВЉЕ 12

Ovo su uredbe i zakoni koje ćete držati i tvoriti u zemlji koju ti je Gospod Bog otaca tvojih dao da je naslediš, dokle ste god živi na zemlji.

- 2** Raskopajte sasvim sva mesta u kojima su služili bogovima svojim narodi koje ćete naslediti, po visokim brdima i po humovima i pod svakim zelenim drvetom.
- 3** Oborite oltare njihove i razbijte likove njihove, i lugove njihove popalite ognjem, i rezane bogove njihove izlomite, i istrebite ime njihovo sa onog mesta.
- 4** Ne činite tako Gospodu Bogu svom.
- 5** Nego Ga tražite u mestu koje izabere Gospod Bog vaš izmedju svih plemena vaših sebi za stan da onde namesti ime svoje, i onamo idite.
- 6** Onamo nosite žrtve svoje paljenice i druge žrtve svoje i desetke svoje i prinose ruku svojih i zavete svoje i dragovoljne prinose svoje i prvine stoke svoje krupne i sitne.

- ⁷ I jedite onde pred Gospodom Bogom svojim, i veselite se vi i porodice vaše svačim, za šta se prihvatite rukom svojom, čim te blagoslovi Gospod Bog tvoj.
- ⁸ Ne činite kako mi sada ovde činimo, šta je kome drago.
- ⁹ Jer još niste došli do odmora i nasljedstva, koje ti daje Gospod Bog tvoj.
- ¹⁰ Nego kad predjete preko Jordana, i stanete živeti u zemlji koju vam daje Gospod Bog vaš da je nasledite, i smiri vas od svih neprijatelja vaših unaokolo, te stanete živeti bez straha,
- ¹¹ Onda u mesto koje izabere Gospod Bog vaš da u njemu nastani ime svoje, donesite sve što vam ja zapovedam, žrtve svoje paljenice i druge žrtve svoje, desetke svoje i prinose ruku svojih i sve što bude najbolje u onome što zavetujete Gospodu.
- ¹² I veselite se pred Gospodom Bogom svojim vi i sinovi vaši i kćeri vaše i sluge vaše i sluškinje vaše, i Levit koji je u mestu vašem, jer on nema deo ni nasljedstvo s vama.
- ¹³ Čuvaj se da ne prinosiš žrtava svojih paljenica na kome god mestu, koje ugledaš;
- ¹⁴ Nego na onom mestu koje izabere Gospod Bog u jednom od tvojih plemena, onde prinosi žrtve svoje paljenice, i onde čini sve što ti zapovedam.
- ¹⁵ Ali ćeš moći klati i jesti meso kako ti duša zaželi u svakom mestu svom po blagoslovu Gospoda Boga svog, koji ti da; čist i nečist može jesti kao srnu i jelena.
- ¹⁶ Samo krv ne jedite; prolijte je na zemlju kao vodu.
- ¹⁷ Nećeš moći jesti u mestu svom desетка od žita svog ni od vina svog ni od ulja svog, ni prvina od stoke svoje krupne i sitne, ni onog što zavetuješ; ni prinosa dragovoljnih, ni prinosa ruku svojih.
- ¹⁸ Nego to jedi pred Gospodom Bogom svojim na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj, ti, sin tvoj i kći tvoja i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit koji je u mestu tvom; i veseli se pred Gospodom Bogom svojim svačim za šta se prihvatiš rukom.
- ¹⁹ Čuvaj se da ne ostaviš Levita dok si god živ na zemlji.
- ²⁰ Kad raširi Gospod Bog tvoj medje tvoje, kao što ti je kazao, ako kažeš: Da jedem mesa, kad duša tvoja želi da jede mesa, jedi mesa po svoj želji duše svoje.
- ²¹ Ako bi bilo daleko od tebe mesto koje Gospod Bog tvoj izabere da onde namesti ime svoje, zakolji od stoke svoje krupne ili sitne, koju ti da Gospod, kao što sam ti zapovedio, i jedi u svom mestu po želji duše svoje.
- ²² Kako se jede srna i jelen, onako jedi; i čist i nečist neka jede.
- ²³ Samo pazi da ne jedeš krv; jer je krv duša, pa ne jedi dušu s mesom.
- ²⁴ Ne jedi je; nego prolij na zemlju kao vodu.
- ²⁵ Ne jedi je, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe, kad činiš ono što je ugodno Gospodu.
- ²⁶ Ali stvari svoje svete, koje imaš, i što zavetuješ, uzmi i dodji na mesto koje izabere Gospod.
- ²⁷ I prinesi žrtve svoje paljenice, meso i krv, na oltaru Gospoda Boga svog; krv pak od drugih žrtava tvojih neka se prolije na oltar Gospoda Boga tvog, a meso jedi.
- ²⁸ Čuvaj i slušaj sve ove reči koje ti ja zapovedam, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe dovekа kad činiš šta je dobro i pravo pred Gospodom Bogom tvojim.
- ²⁹ Kad istrebi Gospod Bog tvoj ispred tebe narode ka kojima ideš da naslediš zemlju njihovu, i nasledivši je kad se nastaniš u zemlji njihovoj,
- ³⁰ Čuvaj se da se ne uhvatiš u zamku pošavši za njima pošto se potru ispred tebe, i da ne potražiš bogove njihove, i kažeš: Kako su ovi narodi služili svojim bogovima, tako ću i ja činiti.

³¹ Ne čini tako Gospodu Bogu svom; jer oni činiše svojim bogovima sve što je gadno pred Gospodom i na šta On mrzi; jer su i sinove svoje i kćeri svoje saživali bogovima svojim.

³² Šta vam god ja zapovedam sve držite i tvorite, niti šta dodajte k tome ni oduzmite od toga.

ПОГЛАВЉЕ 13

Ako ustane medju vama prorok ili koji sne sanja, i kaže ti znak ili čudo,

² Pa se zbude taj znak ili čudo koje ti reče, i on ti kaže: Hajde da idemo za drugim bogovima kojih ne znaš, i njima da služimo,

³ Nemoj poslušati šta ti kaže taj prorok ili sanjač, jer vas kuša Gospod Bog vaš da bi se znalo ljubite li Gospoda Boga svog iz sveg srca svog i sve duše svoje.

⁴ Za Gospodom Bogom svojim idite, i Njega se bojte; Njegove zapovesti čuvajte, i glas Njegov slušajte, i Njemu služite i Njega se držite.

⁵ A onaj prorok ili sanjač da se pogubi, jer vas je nagovarao da se odmetnete Gospoda Boga svog, koji vas izvede iz zemlje misirske i iskupi vas iz kuće ropske, i odvrćao od puta koji ti je zapovedio Gospod Bog tvoj da ideš njim; tako istrebi zlo iz sebe.

⁶ Ako bi te podbadao brat tvoj, sin matere tvoje, ili sin tvoj ili kći tvoja, ili žena tvoja mila, ili prijatelj tvoj koji ti je kao duša tvoja, govoreći ti tajno: Hajde da služimo drugim bogovima, koje nisi znao ni ti ni oci tvoji,

⁷ Izmedju bogova drugih naroda koji su oko vas, blizu ili daleko od tebe, od jednog kraja zemlje do drugog,

⁸ Ne pristaj s njim niti ga poslušaj; neka ga ne žali oko tvoje, i nemoj mu se smilovati niti ga taji,

⁹ Nego ga ubij: tvoja ruka nek se prva digne na nj da ga ubiješ, pa onda ruka svega naroda.

¹⁰ Zaspi ga kamenjem da pogine; jer te htede odvratiti od Gospoda Boga tvog, koji te je izveo iz zemlje misirske, iz kuće ropske;

¹¹ Da sav Izrailj čuje i boji se, i da se više ne učini tako zlo medju vama.

¹² Ako za kakav grad svoj, koji ti Gospod Bog tvoj da da u njemu živiš, čuješ gde govore:

¹³ Izidjoše ljudi nevaljali izmedju tebe i otpadiše sve koji žive u gradu njihovom, govoreći: Hajde da služimo drugim bogovima, kojih ne poznajete,

¹⁴ Tada traži i raspitaj, izvidi dobro, pa ako bude istina i doista se učinila ona gadna stvar medju vama,

¹⁵ Pobij mačem sve koji žive u gradu onom, i zatri i njega i sve što bi u njemu bilo, i stoku mačem pobij.

¹⁶ I sav plen iz njega skupi nasred ulice njegove, spali ognjem i onaj grad i sav plen iz njega Gospodu Bogu svom, da bude gomila doveka i da se više ne sazida.

¹⁷ I neka ti od prokletih stvari ne prione ništa za ruku, eda bi se Gospod povratio od žestine gneva svog, učinio ti milost i smilovao se na te, i umnožio te, kao što se zakleo ocima tvojim,

¹⁸ Kad slušaš glas Gospoda Boga svog držeći sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, da bi činio šta je pravo pred Gospodom Bogom tvojim.

ПОГЛАВЉЕ 14

Vi ste sinovi Gospoda Boga svog; nemojte se rezati niti brijati medju očima za mrtvacem.

² Jer si narod svet Gospodu Bogu svom, i tebe izabra Gospod da si mu narod osobit izmedju svih naroda na zemlji.

³ Ne jedi ništa gadno.

⁴ Ovo su životinje koje ćete jesti: goveče, ovcu, kozu,

⁵ Jelena, srnu, bivola, divokozu, jednoroga i kozu kamenjaču;

⁶ I sve životinje koje imaju papke rascepljene na dvoje, i koje preživaju izmedju životinja, njih jedite.

⁷ Ali ne jedite one koje samo preživaju ili koje samo imaju papke rascepljene na dvoje, kao: kamilu, zeca, pitomog zeca, jer preživaju, a nemaju papke razdvojene; da vam je nečisto;

⁸ Ni svinjče, jer ima razdvojene papke, ali ne preživa; da vam je nečisto; meso od njega ne jedite, i strva se njegovog ne dohvatajte.

⁹ A izmedju onih što su u vodi, jedite ove: šta god ima pera i ljuske, jedite;

¹⁰ A što nema pera i ljuske, ne jedite; da vam je nečisto.

¹¹ Sve ptice čiste jedite;

¹² A ove ne jedite: orla, ni jastreba, ni morskog orla,

¹³ Ni sokola, ni eju, ni kraguja po vrstama njihovim,

¹⁴ Ni gavrana po vrstama njegovim,

¹⁵ Ni ćuka, ni sovuljagu, ni lisku, ni kopca po vrstama njegovim,

¹⁶ Ni buljinu, ni ražnja, ni labuda,

¹⁷ Ni gema, ni svraku, ni gnjurca,

¹⁸ Ni rodu, ni čaplju po vrstama njenim, ni pupavca, ni ljiljka.

¹⁹ I sve bubine krilate da su vam nečiste; ne jedite ih.

²⁰ I sve ptice čiste jedite.

²¹ Ništa mrcino ne jedite; došljaku koji je kod tebe podaj neka jede, ili prodaj tudjinu; jer si narod svet Gospodu Bogu svom; ne kuvaj jare u mleku matere njegove.

²² Desetak daj od svega roda useva svog, što dodje s njive tvoje svake godine.

²³ I jedi pred Gospodom Bogom svojim na mestu koje izabere da onde nastani ime svoje, desetak od žita svog, od vina svog i ulja svog, i prvine stoke svoje krupne i sitne, da se učiš bojati se Gospoda Boga svog svagda.

²⁴ Ako bi ti put bio dalek, te ne bi mogao odneti zato što je daleko od tebe mesto, koje izabere Gospod Bog tvoj da onde namesti ime svoje, kad te Gospod Bog tvoj blagoslovi,

²⁵ Onda učini u novac, i uzevši u ruku svoju otidi u mesto koje izabere Gospod Bog tvoj,

²⁶ I za te novce uzmi šta zaželi duša tvoja, goveda, ovaca, vina ili drugog jakog pića, i šta god bi zaželela duša tvoja, pa jedi onde pred Gospodom Bogom svojim, i veseli se ti i dom tvoj.

²⁷ Ali Levita koji bi bio u mestu tvom, nemoj ostaviti jer nema deo ni nasljedstvo s tobom.

²⁸ Svake treće godine odvoj sav desetak od dohodaka svojih one godine, i ostavi ga u svom mestu.

²⁹ Pa neka dodju Leviti (jer nemaju deo ni nasljedstvo s tobom) i došljaci i sirote i udovice što su u mestu tvom, i neka jedu i nasite se, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svakom poslu ruku tvojih, koji bi radio.

ПОГЛАВЉЕ 15

Svake sedme godine opraštaj.

² A opraštanje da biva ovako: kome je ko dužan šta, neka oprosti šta bi mogao tražiti od bližnjeg svog; neka ne traži od bližnjeg svog i od brata svog, jer je opraštanje Gospodnje oglašeno.

³ Od tudjina traži, ali šta bi imao u brata svog, ono neka mu oprosti ruka tvoja,

⁴ Da ne bi bilo siromaha medju vama, jer će te obilno blagosloviti Gospod u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj da u nasledstvo da je tvoja.

⁵ Samo ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svog gledajući da činiš sve ove zapovesti, koje ti ja zapovedam danas,

⁶ Blagosloviće te Gospod Bog tvoj, kao što ti je kazao, te ćeš davati u zajam mnogim narodima, a ni od koga nećeš uzimati u zajam, i vladaćeš mnogim narodima, a oni tobom neće vladati.

⁷ Ako bude u tebe koji siromah izmedju braće tvoje u kome mestu tvom, u zemlji tvojoj, koju ti daje Gospod Bog tvoj, nemoj da ti se stvrdne srce tvoje i da stisneš ruku svoju bratu svom siromahu.

⁸ Nego otvori ruku svoju i pozajmi mu rado koliko mu god treba u potrebi njegovoj.

⁹ Čuvaj se da ne bude kakvo nevaljalstvo u srcu tvom, pa da kažeš: Blizu je sedma godina, godina oproсна; i da oko tvoje ne bude zlo prema bratu tvom siromahu, pa da mu ne daš, a on zato da vapije ka Gospodu na te, i bude ti greh.

¹⁰ Podaj mu, i neka ne žali srce tvoje kad mu daš; jer će za tu stvar blagosloviti tebe Gospod Bog tvoj u svakom poslu tvom i u svemu za šta se prihvatiš rukom svojom.

¹¹ Jer neće biti bez siromaha u zemlji; zato ti zapovedam i kažem: otvaraj ruku svoju bratu svom, nevoljniku i siromahu svom u zemlji svojoj.

¹² Ako ti se proda brat tvoj Jevrejin ili Jevrejka, neka ti služi šest godina, a sedme godine otpusti ga od sebe slobodnog.

¹³ A kad ga otpustiš od sebe slobodnog, nemoj ga otpustiti praznog.

¹⁴ Daruj ga čim izmedju stoke svoje i s gumna svog i iz kace svoje; podaj mu čim te je blagoslovio Gospod Bog tvoj.

¹⁵ I opominji se da si bio rob u zemlji misirskoj i da te je izbavio Gospod Bog tvoj; zato ti ja zapovedam ovo danas.

¹⁶ Ako li ti kaže: Neću da idem od tebe, zato što te ljubi i dom tvoj, jer mu je dobro kod tebe,

¹⁷ Tada uzmi šilo i probuši mu uho na vratima, i biće ti sluga doveka; i sluškinji svojoj učini tako.

¹⁸ Nemoj da ti bude teško kad ga otpuštaš od sebe slobodna, jer je dvojinom onoliko koliko najamnik zaslužio u tebe za šest godina, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svemu što radiš.

¹⁹ Sve prvence u stoci svojoj krupnoj i sitnoj što bude muško, posveti Gospodu Bogu svom; ne radi na prvincu od krave svoje, i ne striži prvenca od ovaca svojih.

²⁰ Pred Gospodom Bogom svojim jedi ih ti i porodica tvoja svake godine na mestu koje izabere Gospod.

²¹ Ako li na njemu bude mana, ako bude hromo ili slepo, ili koja god zla mana bude na

njemu, ne kolji ga Gospodu Bogu svom.

²² U svom mestu pojedi ga; i čist i nečist neka jede kao srnu i jelena.

²³ Samo krv od njega ne jedi; prolj je na zemlju kao vodu.

ПОГЛАВЉЕ 16

Drži mesec Aviv, te slavi pashu Gospodu Bogu svom, jer meseca Aviva izveo te je Gospod Bog tvoj iz Misira noću.

² I zakolji pashu Gospodu Bogu svom, od krupne i sitne stoke, na mestu koje izabere Gospod da onde nastani ime svoje.

³ Ne jedi s njom hleb kiseli; sedam dana jedi s njom presan hleb, hleb nevoljnički, jer si hiteći izašao iz zemlje misirske, pa da se opominješ dana kad si izašao iz Misira, dok si god živ.

⁴ I da se ne vidi u tebe kvasac za sedam dana nigde medju granicama tvojim, i da ne ostane preko noć ništa do jutra od mesa koje zakolješ prvi dan uveče.

⁵ Ne možeš klati pashe na svakom mestu svom koje ti da Gospod Bog tvoj;

⁶ Nego na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj da onde nastani ime svoje, onde kolji pashu uveče o sunčanom zahodu u isto vreme kad si pošao iz Misira.

⁷ A peci je i jedi na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj; i sutradan vrativši se idi u svoje šatore.

⁸ Šest dana jedi presne hlebove, a sedmi dan da je praznik Gospodnji, tada ne radi ništa.

⁹ Sedam nedelja nabroj; kad stane srp raditi po letini, onda počni brojati sedam nedelja.

¹⁰ Tada praznuj praznik nedelja Gospodu Bogu svom; šta možeš prinositi dragovoljno kako te bude blagoslovio Gospod Bog tvoj.

¹¹ I veseli se pred Gospodom Bogom svojim ti i sin tvoj i kći tvoja i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit koji bude u mestu tvom, i došljak i sirota i udovica, što budu kod tebe, na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj da onde nastani ime svoje.

¹² I opominji se da si bio rob u Misiru, te čuvaj i твори uredbe ove.

¹³ Praznik senica praznuj sedam dana, kad zbereš s gumna svog i iz kace svoje.

¹⁴ I veseli se na praznik svoj ti i sin tvoj i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit i došljak i sirota i udovica, što budu u mestu tvom.

¹⁵ Sedam dana praznuj praznik Gospodu Bogu svom na mestu koje izabere Gospod, kad te blagoslovi Gospod Bog tvoj u svakoj letini tvojoj i u svakom poslu ruku tvojih; i budi veseo.

¹⁶ Tri puta u godini neka dodje svako muško pred Gospoda Boga tvog na mesto koje izabere: na praznik presnih hlebova, na praznik nedelja i na praznik senica, ali niko da ne dodje prazan pred Gospoda;

¹⁷ Nego svaki s darom od onog što ima, prema blagoslovu Gospoda Boga tvog kojim te je darivao.

¹⁸ Sudije i upravitelje postavi sebi po svim mestima koja ti da Gospod Bog tvoj po plemenima tvojim, i neka sude narodu pravo.

¹⁹ Ne izvrći pravde i ne gledaj ko je ko; ne primaj poklona. jer poklon zaslepljuje oči mudrima i izvrće reči pravednima.

²⁰ Sasvim idi za pravdom, da bi bio živ i nasledio zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj.

²¹ Ne sadi luga ni od kakvih drveta kod oltara Gospoda Boga svog, koji načiniš;

²² I ne podiži nikakav lik; na to mrzi Gospod Bog tvoj.

ПОГЛАВЉЕ 17

Ne prinosi Gospodu Bogu svom ni vola ni jagnjeta ni jareta na kome ima mana ili kako god zlo; jer je gadno pred Gospodom Bogom tvojim.

² Ako se nadje kod tebe u kome od mesta tvojih, koja ti da Gospod Bog tvoj, čovek ili žena da učini zlo pred Gospodom Bogom tvojim prestupajući zavet Njegov,

³ I otide te služi drugim bogovima i klanja im se, ili suncu ili mesecu ili čemu god iz vojske nebeske, što nisam zapovedio,

⁴ I tebi se to javi i ti čuješ, onda raspitaj dobro; pa ako bude istina i doista se učinila ona gadna stvar u Izrailju,

⁵ Izvedi onog čoveka ili onu ženu, koji učiniše ono zlo, na vrata svoja, čoveka onog ili ženu, i zaspi ih kamenjem da poginu.

⁶ Na svedočanstvo dva ili tri čoveka da se pogubi onaj koga valja pogubiti; ali na svedočanstvo jednog čoveka da se ne pogubi.

⁷ Svedoci neka prvi dignu ruke na nj da ga ubiju; a potom sav narod; tako izvadi zlo iz sebe.

⁸ Kad ti bude teško rasuditi izmedju krvi i krvi, izmedju raspre i raspre, ili izmedju rane i rane, oko kojih bude parnica u tvom mestu, tada ustani i idi u mesto koje izabere Gospod Bog tvoj;

⁹ I otidi k sveštenicima Levitima ili k sudiji koji onda bude, pa ih upitaj, i oni će ti kazati kako valja presuditi.

¹⁰ I učini onako kako ti kažu u mestu koje izabere Gospod, i gledaj da učiniš sasvim onako kako te nauče.

¹¹ Po zakonu kome te nauče, i po presudi, koju ti kažu, učini; ne odstupi od onog što ti kažu ni nadesno ni nalevo.

¹² Ako li bi se ko upro te ne bi hteo poslušati sveštenika koji onde stoji te služi Gospodu Bogu tvom, ili sudije, takav čovek da se pogubi; i izvadi zlo iz Izrailja,

¹³ Da sav narod čuje i boji se, i unapred, da ne radi uporno.

¹⁴ Kad udješ u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj da je naslediš, i naseliš se u njoj, ako kažeš: Da postavim sebi cara, kao što imaju svi narodi oko mene,

¹⁵ Samo onog postavi sebi za cara, kog izabere Gospod Bog tvoj; izmedju braće svoje postavi cara sebi; a nemoj postaviti nad sobom čoveka tudjina, koji nije brat tvoj.

¹⁶ Ali da ne drži mnogo konja, i da ne vraća narod u Misir da bi imao mnogo konja, jer vam je Gospod kazao: Ne vraćajte se više ovim putem.

¹⁷ I da nema mnogo žena, da se ne bi otpadilo srce njegovo, ni srebra ni zlata da nema vrlo mnogo.

¹⁸ A kad sede na presto carstva svog, neka prepíše sebi u knjigu ovaj zakon od sveštenika Levita;

¹⁹ I neka ga drži kod sebe i neka ga čita dok je živ, da se uči bojati se Gospoda Boga

svog, držati sve reči ovog zakona i ove uredbe, i tvoriti ih;

²⁰ Da se ne bi podiglo srce njegovo iznad braće njegove, i da ne bi odstupilo od ove zapovesti ni nadesno ni nalevo, da bi dugo carovao on i sinovi njegovi u Izrailju.

ПОГЛАВЉЕ 18

Sveštenici, Leviti i sve pleme Levijevo da nemaju deo ni nasledstvo s ostalim sinovima Izrailjevim; neka jedu ognjene žrtve Gospodnje i njegovo nasledstvo.

² Nasledstvo, dakle, da nemaju medju braćom svojom: Gospod je nasledstvo njihovo, kao što im je kazao.

³ Ali ovo pripada sveštenicima od naroda, od onih koji prinesu žrtvu, bilo vola ili jagnje: da se daje svešteniku pleće i obe vilice i želudac.

⁴ Prvine od žita svog, od vina svog i od ulja svog, i prvine od vune s ovaca svojih podaj mu.

⁵ Jer njega izabra Gospod Bog tvoj izmedju svih plemena tvojih da stoji i služi u ime Gospodnje on i sinovi njegovi doveka.

⁶ I kad dodje koji Levit iz kog god mesta tvog iz svega Izrailja, gde nastava, kad dodje po želji duše svoje u mesto koje izabere Gospod,

⁷ Neka služi u ime Gospoda Boga svog kao i druga braća, njegova Leviti, koji onde stoje pred Gospodom.

⁸ Neka jedu jednak deo, osim onog što bi koje prodao u porodici otaca svojih.

⁹ Kad udješ u zemlju koju ti Gospod Bog tvoj daje, ne uči se činiti gadna dela onih naroda.

¹⁰ Neka se ne nadje u tebe koji bi vodio sina svog ili kćer svoju kroz oganj, ni vračar, ni koji gata po zvezdama, ni koji gata po pticama, ni uročnik,

¹¹ Ni bajač, ni koji se dogovara sa zlim duhovima, ni opsenar ni koji pita mrtve.

¹² Jer je gad pred Gospodom ko god tako čini, i za takve gadove tera te narode Gospod Bog tvoj ispred tebe.

¹³ Drži se sasvim Gospoda Boga svog.

¹⁴ Jer ti narodi koje ćeš naslediti, slušaju gatare i vračare; a tebi to ne dopušta Gospod Bog tvoj.

¹⁵ Proroka isred tebe, izmedju braće tvoje, kao što sam ja, podignuće ti Gospod Bog tvoj; njega slušajte,

¹⁶ Po svemu što si iskao od Gospoda Boga svog na Horivu na dan sabora svog govoreći: Da više ne čujem glas Gospoda Boga svog i da više ne gledam oganj taj veliki, da ne poginem.

¹⁷ Zato mi reče Gospod: Dobro rekoše šta rekoše.

¹⁸ Proroka ću im podignuti izmedju braće njihove, kao što si ti, i metnuću reči svoje u usta njegova, i kazivaće im sve što mu zapovedim.

¹⁹ A ko god ne bi poslušao reči moje, koje će govoriti u moje ime, od toga ću ja tražiti.

²⁰ Ali prorok koji bi se usudio govoriti šta u moje ime što mu ja ne zapovedim da govori, ili koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok da se pogubi.

²¹ Ako li kažeš u srcu svom: Kako ćemo poznati reč koje nije Gospod rekao?

²² Šta bi prorok rekao u ime Gospodnje, pa se ne zbude i ne navrši se, to je reč koje nije rekao Gospod; nego je iz oholosti rekao onaj prorok, ne boj ga se.

ПОГЛАВЉЕ 19

Kad Gospod Bog tvoj potre narode kojih zemlju daje tebi Gospod Bog tvoj, i kad ih naslediš i nastaniš se po gradovima njihovim i po kućama njihovim,

² Odvoj tri grada usred zemlje svoje koju ti daje Gospod Bog tvoj da je naslediš,

³ Načini put, i razdeli na troje krajeve zemlje svoje koju ti da Gospod Bog tvoj u nasledstvo, pa neka beži onamo svaki krvnik.

⁴ A ovako neka bude s krvnikom koji uteče onamo, da bi ostao živ: ko ubije bližnjeg svog nehotice, ne mrzeći pre na nj,

⁵ Kao kad bi ko otišao s bližnjim svojim u šumu da seče drva, pa bi zamahnuo sekirom u ruci svojoj da poseče drvo, a ona bi spala s držalice i pogodila bi bližnjeg njegova tako da umre on neka uteče u koji od tih gradova da ostane živ,

⁶ Da ne bi osvetnik poterao krvnika dok mu je srce raspaljeno i da ga ne bi stigao na dalekom putu i ubio ga, premda nije zaslužio smrt, jer nije pre mrzeo na nj.

⁷ Zato ti zapovedam i velim: tri grada odvoj.

⁸ A kad raširi Gospod Bog tvoj medje tvoje kao što se zakleo ocima tvojim, i da ti svu zemlju koju je rekao dati ocima tvojim,

⁹ Ako uzdržiš i ustvoriš sve ove zapovesti, koje ti ja danas zapovedam, da ljubiš Gospoda Boga svog i hodiš putevima Njegovim svagda, onda dodaj još tri grada osim ona tri,

¹⁰ Da se ne proliva krv prava u zemlji tvojoj, koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasledstvo, i da ne bude na tebi krv.

¹¹ Ali ako ko mrzi na bližnjeg svog i vreba ga, i skoči na nj, i udari ga tako da umre, a on uteče u koji od tih gradova,

¹² Onda starešine mesta njegova neka pošalju i uzmu ga odande, i predadu ga u ruke osvetniku da se pogubi.

¹³ Neka ga ne žali oko tvoje nego skini krv pravu s Izrailja, da bi ti dobro bilo.

¹⁴ Ne pomiči medje bližnjeg svog koju postave stari u nasledstvu tvom koje dobiješ u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj daje da je naslediš.

¹⁵ Neka ne ustaje jedan svedok na čoveka ni za kako zlo i ni za kakav greh između svih greha koji se čine, nego na rečima dva ili tri svedoka da ostaje stvar.

¹⁶ Ako bi ustao lažan svedok na koga da svedoči na njega da se odmeće Boga,

¹⁷ Onda neka stanu ta dva čoveka, koji imaju tu raspru, pred Gospoda, pred sveštenike i pred sudije koje budu u to vreme;

¹⁸ I neka dobro ispituju sudije, ako svedok onaj bude lažan svedok i lažno svedoči na brata svog,

¹⁹ Učinite mu onako kako je on mislio učiniti bratu svom i izvadi zlo iz sebe,

²⁰ Da se ostali čuvši to boje, i unapred više ne čine tako zlo usred tebe.

²¹ Neka ne žali oko tvoje: život za život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu.

ПОГЛАВЉЕ 20

Kad odeš na vojsku na neprijatelja svog i vidiš konje i kola i narod veći od sebe, nemoj se uplašiti od njih, jer je s tobom Gospod Bog tvoj, koji te je izveo iz zemlje misirske.

² I kad podjete da se pobijete, neka pristupi sveštenik i progovori narodu,

³ I neka im kaže: Slušaj Izrailju! Vi polazite danas u boj na neprijatelje svoje, neka ne trne

srce vaše, ne bojte se i ne plašite se, niti se prepadaajte od njih.

⁴ Jer Gospod Bog vaš ide s vama i biće se za vas s neprijateljima vašim da vas sačuva.

⁵ Potom i vojvode neka progovore narodu, i kažu: Ko je sagradio novu kuću a nije počeo sedeti u njoj? Neka ide nek se vrati kući svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi počeo sedeti u njoj.

⁶ I ko je posadio vinograd a još ga nije brao? Neka ide, nek se vrati kući svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi ga brao.

⁷ I ko je isprosiu devojku a još je nije odveo? Neka ide, nek se vrati kući svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi je odveo.

⁸ Još i ovo neka kažu vojvode narodu: Ko je strašljiv i trne mu srce? Neka ide, nek se vrati kući svojoj, da ne bi trnulo srce braći njegovoj kao njemu.

⁹ I kad vojvode izgovore narodu, onda neka nameste glavare od četa pred narod.

¹⁰ Kad dodješ pod koji grad da ga biješ, prvo ga ponudi mirom.

¹¹ Ako ti odgovori mirom i otvori ti vrata, sav narod koji se nadje u njemu neka ti plaća danak i bude ti pokoran.

¹² Ako li ne učini mira s tobom nego se stane biti s tobom tada ga bij.

¹³ I kad ga Gospod Bog tvoj preda u ruke tvoje, pobij sve muškinje u njemu mačem.

¹⁴ A žene i decu i stoku i šta god bude u gradu, sav plen u njemu, otmi, i jedi plen od neprijatelja svojih, koji ti da Gospod Bog tvoj.

¹⁵ Tako čini sa svim gradovima, koji su daleko od tebe i nisu od gradova ovih naroda.

¹⁶ A u gradovima ovih naroda, koje ti Gospod Bog tvoj daje u nasledstvo, ne ostavi u životu nijednu dušu živu.

¹⁷ Nego ih zatri sasvim, Heteje i Amoreje i Hananeje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje, kao što ti je zapovedio Gospod Bog tvoj.

¹⁸ Da vas ne nauče činiti gadna dela koja činiše bogovima svojim, i da ne zgrešite Gospodu Bogu svom.

¹⁹ Kad opkoliš kakav grad i budeš dugo pod njim bijući ga da bi ga uzeo, ne kviri drveta njegova sekirom; jer možeš s njih jesti, zato ih ne seci; jer drvo poljsko je li čovek da udje u grad ispred tebe?

²⁰ Nego drveta koja znaš da im se rod ne jede, njih obaljuj i seci i gradi zaklon od grada koji se bije s tobom, dokle ne padne.

ПОГЛАВЉЕ 21

Kad se nadje ubijen čovek u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj da je naslediš, gde leži u polju, a ne zna se ko ga je ubio,

² Tada neka izidju starešine tvoje i sudije tvoje, i neka izmere od ubijenog do gradova koji su oko njega.

³ Pa koji grad bude najbliže ubijenome, starešine onog grada neka uzmu junicu iz goveda, na kojoj se još nije radilo, koja nije vukla u jarmu,

⁴ I neka odvedu starešine onog grada tu junicu u pustu dolinu gde se ne kopa ni seje, i neka zakolju junicu onde u dolini.

⁵ Potom neka pristupe sveštenici, sinovi Levijevi; jer njih izabra Gospod Bog tvoj da mu služe i da blagosiljaju u ime Gospodnje, i na njihovim rečima da ostaje svaka raspra i svaka šteta;

⁶ I sve starešine onog grada koji budu najbliže ubijenome neka operu ruke svoje nad

zaklanom junicom u onoj dolini,

⁷ I tvrdeći neka kažu: Ruke naše nisu prolife ovu krv niti su oči naše videle;

⁸ Milostiv budi narodu svom Izrailju, koji si iskupio, Gospode, i ne meći pravu krv na narod svoj Izrailja. Tako će se očistiti od one krvi.

⁹ I ti ćeš skinuti pravu krv sa sebe kad učiniš šta je pravo pred Gospodom.

¹⁰ Kad otideš na vojsku na neprijatelje svoje, i preda ih Gospod Bog tvoj u ruke tvoje i zarobiš ih mnogo.

¹¹ I ugledaš u roblju lepu ženu, i omili ti da bi je hteo uzeti za ženu,

¹² Odvedi je kući svojoj; i neka obrije glavu svoju i sreže nokte svoje;

¹³ I neka skine sa sebe haljine svoje u kojima je zarobljena i neka sedi u kući tvojoj, i žali za ocem svojim i za materom svojom ceo mesec dana; potom lezi s njom, i budi joj muž i ona nek ti bude žena.

¹⁴ Ako ti posle ne bi bila po volji, pusti je neka ide kuda joj drago, ali nikako da je ne prodaš za novce ni da njom trguješ, jer si je osramotio.

¹⁵ Ko bi imao dve žene, jednu milu, a drugu nemilu, pa bi rodila sinove, i mila i nemila, i prvenac bi bio od nemile,

¹⁶ Onda kad dodje vreme da podeli sinovima svojim šta ima ne može prvencem učiniti sina od mile preko sina od nemile koji je prvenac;

¹⁷ Nego za prvenca neka prizna sina od nemile i dade mu dva dela od svega što ima, je je on početak sile njegove, njegovo je pravo prvenačko.

¹⁸ Ko bi imao sina samovoljnog i nepokornog, koji ne sluša oca svog ni matere svoje, i kog oni i karaše pa opet ne sluša,

¹⁹ Neka ga uzmu otac i mati, i neka ga dovedu k starešinama grada svog na vrata mesta svog,

²⁰ I neka kažu starešinama grada svog: Ovaj sin naš samovoljan je i nepokoran, na sluša nas, izjelica je i pijanica.

²¹ Tada svi ljudi onog mesta neka ga zaspu kamenjem da pogine; i tako izvadi zlo iz sebe, da sav Izrailj čuje i boji se.

²² Ko zgreši tako da zasluži smrt, te bude osudjen na smrt i obesiš ga na drvo,

²³ Neka ne prenoći telo njegovo na drvetu, nego ga isti dan pogrebi, jer je proklet pred Bogom ko je obešen; zato ne skvrni zemlje koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasledstvo.

ПОГЛАВЉЕ 22

Kad vidiš vola ili ovcu brata svog gde luta, nemoj proći mimo njih, nego ih odvedi bratu svom.

² Ako li ti brat tvoj nije blizu ili ga ne znaš, odvedi ih svojoj kući neka budu kod tebe dokle ih ne potraži brat tvoj, i tada mu ih vrati.

³ Tako učini i s magarcem njegovim i s haljinom njegovom; i tako učini sa svakom stvarju brata svog izgubljenom, kad je izgubi, a ti je nadješ, nemoj proći mimo nju.

⁴ Kad vidiš magarca ili vola brata svog gde je pao na putu, nemoj ih proći, nego ih podigni s njim.

⁵ Žena da ne nosi muško odelo niti čovek da se oblači u ženske haljine, jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim ko god tako čini.

⁶ Kad naidješ putem na gnezdo ptičije, na drvetu ili na zemlji, sa ptićima ili sa jajcima, a majka leži na ptićima ili na jajcima, nemoj uzeti majke s ptićima.

- ⁷ Nego pusti majku, a ptiće uzmi, da bi ti dobro bilo i da bi ti se produžili dani.
- ⁸ Kad gradiš novu kuću, načini ogradu oko strehe svoje, da ne bi navukao krv na dom svoj, kad bi ko pao s njega.
- ⁹ Ne sej u vinogradu svom drugo seme da ne bi oskrvnio i rod od semena koje poseješ i rod vinogradski.
- ¹⁰ Ne ori na volu i na magarcu zajedno.
- ¹¹ Ne oblači haljine tkane od vune i od lana zajedno.
- ¹² Načini sebi rese na četiri kraja od haljine koju oblačiš.
- ¹³ Ko se oženi, pa mu žena omrzne pošto legne s njom,
- ¹⁴ Pa da priliku da se govori o njoj i prospe rdjav glas o njoj govoreći: Oženih se ovom, ali legavši s njom ne nadjoh u nje devojaštva;
- ¹⁵ Tada otac devojčin i mati neka uzmu i donesu znake devojaštva njenog pred starešine grada svog na vrata,
- ¹⁶ I neka kaže otac devojčin starešinama: Ovu kćer svoju dadoh ovom čoveku za ženu, a on mrzi na nju,
- ¹⁷ I dade priliku da se govori o njoj rekavši: Ne nadjoh u tvoje kćeri devojaštva; a evo znaka devojaštva kćeri moje. I neka razastru haljinu pred starešinama gradskim.
- ¹⁸ Tada starešine grada onog neka uzmu muža njenog i nakaraju ga,
- ¹⁹ I neka ga oglobe sto sikala srebra, koje neka daju ocu devojčinom zato što je izneo rdjav glas na devojku Izrailjku, i neka mu bude žena; da je ne može pustiti dok je živ.
- ²⁰ Ali ako bude istina, da se nije našlo devojaštvo u devojke,
- ²¹ Tada neka izvedu devojku na vrata oca njenog, i neka je zaspu kamenjem ljudi onog mesta da pogine, zato što učini sramotu u Izrailju kurvavši se u domu oca svog. Tako izvadi zlo iz sebe.
- ²² Ako se ko uhvati gde leži sa ženom udatom, neka se pogube oboje, čovek koji je ležao sa ženom i žena. Tako izvadi zlo iz Izrailja.
- ²³ Kad devojka bude isprošena za koga, pa je nadje kogod u mestu i obleži je,
- ²⁴ Izvedite ih oboje na vrata onog mesta, i zaspite ih kamenjem da poginu, devojku što nije vikala u mestu, a čoveka što je osramotio ženu bližnjeg svog. Tako izvadi zlo iz sebe.
- ²⁵ Ako li u polju nadje čovek devojku isprošenu, i silom je obleži, tada da se pogubi samo čovek koji je obleža;
- ²⁶ A devojci ne čini ništa, nije učinila greh koji zaslužuje smrt, jer kao kad ko skoči na bližnjeg svog i ubije ga takva je i ta stvar;
- ²⁷ Jer nadje je u polju, i devojka isprošena vika, ali ne bi nikoga da je odbrani.
- ²⁸ Ako ko nadje devojku koja nije isprošena i uhvati je i legne s njom, i zateku se,
- ²⁹ Tada čovek onaj koji je legao s njom da da ocu devojčinom pedeset sikala srebra, i neka mu ona bude žena zato što je osramotio; da je ne može pustiti dok je živ.
- ³⁰ Niko da se ne ženi ženom oca svog, ni da otkrije skuta oca svog.

ПОГЛАВЉЕ 23

Usabor Gospodnji da ne ulazi ni utučen ni uškopljen.

² U sabor Gospodnji da ne ulazi kopile, ni deseto koleno njegovo da ne ulazi u sabor Gospodnji.

³ Ni Amonac ni Moavac da ne ulazi u sabor Gospodnji, ni deseto koleno njihovo, da ne

ulazi u sabor Gospodnji doveka.

⁴ Zato što ne izidjoše pred vas s hlebom i vodom na putu kad ste išli iz Misira, i što najmiše za novce na vas Valama, sina Veorovog iz Fetore u Mesopotamiji da te prokune,

⁵ Premda ne hte Gospod Bog tvoj slušati Valama, nego ti Gospod Bog tvoj obrati prokletstvo u blagoslov, jer te milova Gospod Bog tvoj.

⁶ Ne traži mir njihov ni dobro njihovo nikada za svog veka.

⁷ Nemoj se gaditi na Idumejca, jer ti je brat; nemoj se gaditi na Misirca, jer si bio došljak u zemlji njegovoj.

⁸ Sinovi koji se rode od njih u trećem koljenu neka dolaze u sabor Gospodnji.

⁹ Kad otideš na vojsku na neprijatelje svoje, tada se čuvaj od svake zle stvari.

¹⁰ Ako se ko medju vama oskvrni od čega što mu se noću dogodi, neka izidje iz logora i ne ulazi u logor.

¹¹ A pred večer neka se opere vodom, pa kad sunce zadje neka udje u logor.

¹² I imaj mesto iza logora gde ćeš izlaziti napolje.

¹³ I imaj lopaticu u opravi svojoj, pa kad izidješ napolje, zakopaj njom, a kad podješ natrag, zagrni nečist svoju.

¹⁴ Jer Gospod Bog tvoj ide usred logora tvog da te izbavi i da ti preda neprijatelje tvoje; zato neka je logor tvoj svet, da ne vidi u tebe nikakve nečistote, da se ne bi odvratio od tebe.

¹⁵ Nemoj izdati slugu gospodaru njegovom, koji uteče k tebi od gospodara svog;

¹⁶ Nego neka ostane kod tebe, usred tebe u mestu koje izabere u kome gradu tvom, gde mu bude drago; nemoj ga cveliti.

¹⁷ Da ne bude kurve izmedju kćeri Izrailjevih, ni adžuvana izmedju sinova Izrailjevih.

¹⁸ Ne nosi u dom Gospoda Boga svog ni po kakvom zavetu plate kurvine ni cene od psa, jer je oboje gad pred Gospodom Bogom tvojim.

¹⁹ Ne daj na dobit bratu svom ni novaca ni hrane niti išta što se daje na dobit.

²⁰ Strancu podaj na dobit, ali bratu svom nemoj davati na dobit, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svemu što se prihvatiš rukom svojom u zemlji u koju ideš da je naslediš.

²¹ Kad učiniš zavet Gospodu Bogu svom, ne oklevaj ispuniti ga, jer će ga tražiti od tebe Gospod Bog tvoj, i biće na tebi greh.

²² Ako li se ne zavetuješ, neće biti na tebi greha.

²³ Šta ti izidje iz usta, ono drži i učini, kao što zavetuješ Gospodu Bogu svom dragovoljno, što iskažeš ustima svojim.

²⁴ Kad udješ u vinograd bližnjeg svog, možeš jesti groždja po volji dok se ne nasitiš; ali ga ne meći u sud svoj.

²⁵ Kad udješ u usev bližnjeg svog možeš trgati klasje rukom svojom; ali da ne zažnješ srpom u usev bližnjeg svog.

ПОГЛАВЉЕ 24

Kad ko uzme ženu i oženi se s njom, pa se dogodi da mu ona ne bude po volji, što on nadje na njoj šta god ružno, neka joj napiše knjigu rasmusnu i da joj u ruke, pa neka je otpusti iz svoje kuće.

² A ona otišavši iz kuće njegove, ako otide i uda se za drugog,

- ³ Pa ako ovaj drugi muž omrzne na nju i napiše joj knjigu rasmusnu i da joj u ruku, i otpusti je iz svoje kuće, ili ako umre ovaj drugi muž koji se oženi njom,
- ⁴ Tada predjašnji muž koji je otpusti ne može je opet uzeti za ženu, pošto se s njega ona skvrnila, jer je gad pred Gospodom. Tako ne daj da se greši zemlja koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasljedstvo.
- ⁵ Ko se skoro bude oženio, neka ne ide na vojsku, i ne nameći na nj nikakav posao; neka bude slobodan u kući svojoj godinu dana i neka se raduje sa ženom svojom koju je doveo.
- ⁶ Niko da ne uzima u zalogu žrvanj gornji ni donji, jer bi uzeo dušu u zalogu.
- ⁷ Ko se nadje da je ukrao čoveka između braće svoje, sinova Izrailjevih, i trgovao s njim i prodao ga, neka pogine onaj kradljivac; i tako izvadi zlo iz sebe.
- ⁸ Čuvaj se bolesti gube, i pazi dobro i čini sve što vas uče Leviti, kao što sam im zapovedio, držite i činite.
- ⁹ Opominji se šta je učinio Gospod Bog tvoj Mariji na putu kad izidjoste iz Misira.
- ¹⁰ Kad ti je bližnji tvoj dužan šta mu drago, ne idi u kuću njegovu da mu uzmeš zalog;
- ¹¹ Nego stoj napolju, a čovek koji ti je dužan neka ti iznese napolje zalog svoj.
- ¹² Ako je siromah, ne spavaj sa zalogom njegovim.
- ¹³ Nego mu vrati zalog njegov do zahoda sunčanog, da bi ležeći na svojoj haljini blagosiljao te, a to će ti se primiti u pravdu pred Gospodom Bogom tvojim.
- ¹⁴ Nemoj zaneti najamnika, siromaha i potrebitoga između braće svoje, i došljaka koji je kod tebe u zemlji tvojoj u mestu tvom.
- ¹⁵ Podaj mu najam njegov isti dan, i da ga ne zadje sunce u tebe, jer je siromah i tim dušu drži, da ne bi zavikao na te ka Gospodu, i bilo bi ti greh.
- ¹⁶ Neka ne ginu očevi za sinove ni sinovi za očeve; svaki za svoj greh neka gine.
- ¹⁷ Ne izvrći pravice došljaku ni siroti, i ne uzimaj u zalogu haljine udovici.
- ¹⁸ Nego se opominji da si bio rob u Misiru, i da te je iskupio odande Gospod Bog tvoj; zato ti zapovedam da ovo činiš.
- ¹⁹ Kad žanješ letinu svoju na njivi svojoj, ako zaboraviš koji snop na njivi, ne vraćaj se da ga uzmeš; neka ga došljaku, siroti i udovici, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svakom poslu ruku tvojih.
- ²⁰ Kad treseš masline svoje, ne zagledaj granu po granu pošto otreseš; neka došljaku siroti i udovici.
- ²¹ Kad bereš vinograd svoj, ne pabirči šta obereš; neka došljaku siroti i udovici.
- ²² I opominji se da si bio rob u zemlji misirskoj; zato ti ja zapovedam da ovo činiš.

ПОГЛАВЉЕ 25

Kad je raspra među ljudima pa dodju na sud da im sude, tada pravoga neka opravdaju, a krivoga neka osude.

² I ako krivi zasluži boju, tada sudija neka zapovedi da ga povale i biju pred njim, na broj prema krivici njegovoj.

³ Do četrdeset udaraca neka zapovedi da mu udare, ne više, da se ne bi poništio brat tvoj u tvojim očima, kad bi mu se udarilo više udaraca.

⁴ Nemoj zavezati usta volu kad vrše.

⁵ Kad braća žive zajedno pa umre jedan od njih bez dece, onda žena umrloga da se ne uda iz kuće za drugog; brat njegov neka otide k njoj i uzme je za ženu i učini joj dužnost

deversku.

⁶ I prvi sin kog ona rodi neka se nazove imenom brata njegovog umrlog, da ne pogine ime njegovo u Izrailju.

⁷ Ako li onaj čovek ne bi hteo uzeti snahe svoje, onda snaha njegova neka dodje na vrata pred starešine, i kaže: Neće dever moj da podigne bratu svom seme u Izrailju, neće da mi učini dužnosti deverske.

⁸ Tada neka ga dozovu starešine mesta onog i razgovore se s njim; pa ako se on upre i kaže: Neću da je uzmem;

⁹ Onda neka pristupi k njemu snaha njegova pred starešinama, i neka mu izuje obuću s noge njegove i pljune mu u lice, i progovorivši neka kaže: Tako valja da bude čoveku koji neće da zida kuće brata svog.

¹⁰ I on neka se zove u Izrailju: Dom bosoga.

¹¹ Ako bi se svadili ljudi, jedan s drugim, pa bi došla žena jednog da otme muža svog iz ruke drugog koji ga bije, i pruživši ruku svoju uhvatila bi ga za mošnice.

¹² Odseci joj ruku; neka ne žali oko tvoje.

¹³ Nemoj imati u torbi svojoj dvojaku meru, veliku i malu.

¹⁴ Nemoj imati u kući svojoj dvojaku efu, veliku i malu.

¹⁵ Mera potpuna i prava neka ti je; efa potpuna i prava neka ti je, da bi ti se produžili dani tvoji u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj.

¹⁶ Jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim ko god čini tako, ko god čini krivo.

¹⁷ Opominji se šta ti je učinio Amalik kad idjoste na putu kad idjaste iz Misira,

¹⁸ Kako te dočeka na putu i pobi na kraju sve umorne koji idjahu za tobom, kad si bio sustao i iznemogao, i ne boja se Boga.

¹⁹ Zato kad te Gospod Bog tvoj smiri od svih neprijatelja tvojih unaokolo u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj da je naslediš, tada zatri spomen Amaliku pod nebom; ne zaboravi.

ПОГЛАВЉЕ 26

A kad udješ u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj u nasledstvo, i naslediš je i naseliš se u njoj.

² Uzmi prvina od svakog voća one zemlje, koje ćeš prinositi od zemlje svoje koju ti Gospod Bog tvoj daje, i metnuvši u kotaricu idi na mesto koje Gospod Bog tvoj izabere da onde nastani ime svoje,

³ I došavši k svešteniku koji bude onda, reci mu: Priznajem danas pred Gospodom Bogom tvojim da sam ušao u zemlju za koju se Gospod zakleo ocima našim da će nam je dati.

⁴ A sveštenik neka uzme kotaricu iz tvoje ruke i metne je pred oltarom Gospoda Boga tvog.

⁵ Tada progovori i reci pred Gospodom Bogom svojim: Otac moj beše siromah Sirin i sidje u Misir s malo čeljadi, i bi onde došljak, pa posta narod velik i silan i obilan na broju.

⁶ Ali Misirci stadoše zlo postupati s nama, mučiše nas i udaraše na nas teške poslove.

⁷ I mi zavapismo ka Gospodu Bogu otaca svojih, i Gospod ču glas naš, i pogleda na muku našu, na trud naš i na nevolju našu

⁸ I izvede nas Gospod iz Misira rukom krepkom i mišicom podignutom, i strahotom velikom i znacima i čudesima.

⁹ I dovede nas na ovo mesto, i dade nam zemlju ovu, zemlju u kojoj teče mleko i med.

- ¹⁰ Zato sad, evo, donesoh prvine od roda ove zemlje koju si mi dao, Gospode. I ostavi ih pred Gospodom Bogom svojim, i pokloni se pred Gospodom Bogom svojim.
- ¹¹ I veseli se svakim dobrom koje ti da Gospod Bog tvoj i domu tvom, ti i Levit i došljak koji je kod tebe.
- ¹² A kad daš sve desetke od dohodaka svojih treće godine, koje je godine desetka, i daš Levitu, došljaku, siroti i udovici da jedu u mestima tvojim i nasite se,
- ¹³ Onda reci pred Gospodom Bogom svojim: Iznesoh iz doma svog šta je sveto, i dadoh Levitu i došljaku, siroti i udovici sasvim po zapovesti koju si mi zapovedio, ne prestupih zapovesti tvojih niti zaboravih;
- ¹⁴ Ne jedoh od toga u žalosti svojoj, niti uzeh od toga na potrebu nečistu, niti dadoh od toga na mrtvaca; slušah Gospoda Boga svog, učinih sve kako si mi zapovedio.
- ¹⁵ Pogledaj iz svetog stana svog s neba, i blagoslovi narod svoj Izrailja i zemlju koju si nam dao kao što si se zakleo ocima našim, zemlju u kojoj teče mleko i med,
- ¹⁶ Danas ti Gospod Bog tvoj zapoveda da izvršuješ ove uredbe i ove zakone. Pazi dakle i izvršuj ih od svega srca svog i od sve duše svoje.
- ¹⁷ Danas si se zarekao Gospodu da će ti biti Bog i da ćeš ići putevima Njegovim i držati uredbe Njegove, i zapovesti Njegove i zakone Njegove, i da ćeš slušati glas Njegov.
- ¹⁸ A Gospod se tebi danas zarekao da ćeš mu biti narod osobit, kao što ti je govorio, da bi držao svi zapovesti Njegove;
- ¹⁹ I da će te podignuti nad sve narode, koje je stvorio hvalom, imenom i slavom, da budeš narod svet Gospodu Bogu svom, kao što ti je govorio.

ПОГЛАВЉЕ 27

I zapovedi Mojsije sa starešinama Izrailjevim narodu govoreći: Držite sve ove zapovesti koje vam ja danas zapovedam.

² I kad predješ preko Jordana u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj, podigni sebi kamenje veliko i namaži ga krečom.

³ I napiši na njemu sve reči ovog zakona, kad predješ da udješ u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj, u zemlju gde teče mleko i med, kao što ti je kazao Gospod Bog otaca tvojih.

⁴ Kada, dakle, predješ preko Jordana, podigni to kamenje, za koje ti zapovedam danas, na gori Evalu, i namaži ga krečom.

⁵ I načini onde oltar Gospodu Bogu svom, oltar od kamenja, ali ga nemoj gvoždjem tesati.

⁶ Od celog kamenja načini oltar Gospodu Bogu svom, i na njemu prinesi Gospodu Bogu svom žrtve paljenice.

⁷ Prinesi i zahvalne žrtve, i jedi ih onde, i veseli se pred Gospodom Bogom svojim.

⁸ I napiši na tom kamenju sve reči ovog zakona dobro i razgovetno.

⁹ I reče Mojsije i sveštenici Leviti svemu Izrailju govoreći: Pazi i čuj Izrailju, danas si postao narod Gospoda Boga svog.

¹⁰ Zato slušaj glas Gospoda Boga svog, i tvori zapovesti Njegove i uredbe Njegove, koje ti ja danas zapovedam.

¹¹ I zapovedi Mojsije u onaj dan narodu govoreći:

¹² Ovi neka stanu da blagosiljaju narod na gori Garizinu, kad predjete preko Jordana: Simeun, Levije, Juda, Isahar, Josif i Venijamin.

¹³ A ovi neka stanu da proklinju na gori Evalu: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan, i Neftalim,

- ¹⁴ I neka progovore Leviti, glasovito i kažu svima u Izrailju:
- ¹⁵ Proklet da je čovek koji bi načinio lik rezan ili liven, stvar gadnu pred Gospodom, delo ruku umetničkih, ako bi i na skrivenom mestu metnuo. A sav narod odgovarajući neka kaže: Amin.
- ¹⁶ Proklet da je koji bi ružio oca svog ili mater svoju. A sav narod neka kaže: Amin.
- ¹⁷ Proklet da je koji bi pomakao medju bližnjeg svog. A sav narod neka kaže: Amin.
- ¹⁸ Proklet da je koji bi zaveo slepca s puta. A sav narod neke kaže: Amin.
- ¹⁹ Proklet da je koji bi izvrnuo pravicu došljaku, siroti ili udovici. A sav narod neka kaže: Amin.
- ²⁰ Proklet da je koji bi obležao ženu oca svog, te otkrio skut oca svog. A sav narod neka kaže: Amin.
- ²¹ Proklet da je koji bi obležao kakvo god živinče. A sav narod neka kaže: Amin.
- ²² Proklet da je koji bi obležao sestru svoju, kćer oca svog ili kćer matere svoje. A sav narod neka kaže: Amin.
- ²³ Proklet da je koji bi obležao taštu svoju. A sav narod neka kaže: Amin.
- ²⁴ Proklet da je koji bi ubio bližnjeg svog iz potaje. A sav narod neka kaže: Amin.
- ²⁵ Proklet da je koji bi primio kakav poklon da ubije čoveka prava. A sav narod neka kaže: Amin.
- ²⁶ Proklet da je koji ne bi ostao na rečima ovog zakona, i tvorio ih. A sav narod neka kaže: Amin.

ПОГЛАВЉЕ 28

Ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svog držeći i tvoreći sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, uzvisiće te Gospod Bog tvoj više svih naroda na zemlji.

- ² I doći će na te svi ovi blagoslovi, i steći će ti se, ako uzaslušaš glas Gospoda Boga svog,
- ³ Blagosloven ćeš biti u gradu, i blagosloven ćeš biti u polju,
- ⁴ Blagosloven će biti plod utrobe tvoje, i plod zemlje tvoje i plod stoke tvoje, mlad goveda tvojih i stada ovaca tvojih.
- ⁵ Blagoslovena će biti kotarica tvoja i naćve tvoje.
- ⁶ Blagosloven ćeš biti kad dolaziš i blagosloven ćeš biti kad polaziš.
- ⁷ Daće ti Gospod neprijatelje tvoje koji ustanu na te da ih biješ; jednim će putem doći na te, a na sedam će puteva bežati od tebe.
- ⁸ Gospod će poslati blagoslov da bude s tobom u žitnicama tvojim i u svemu za šta se prihvatiš rukom svojom, i blagosloviće te u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj.
- ⁹ Postaviće te Gospod da mu budeš narod svet, kao što ti se zakleo ako uzdržiš zapovesti Gospoda Boga svog i uzideš putevima Njegovim.
- ¹⁰ I videće svi narodi na zemlji da se ime Gospodnje priziva na tebe, i bojaće se tebe.
- ¹¹ I učiniće Gospod da si obilan svakim dobrom, plodom utrobe svoje i plodom stoke svoje i plodom zemlje svoje na zemlji za koju se zakleo Gospod ocima tvojim da će ti je dati.
- ¹² Otvoriće ti Gospod dobru riznicu svoju, nebo, da da dažd zemlji tvojoj na vreme, i blagosloviće svako delo ruku tvojih te ćeš davati u zajam mnogim narodima, a sam nećeš uzimati u zajam.
- ¹³ I učiniće te Gospod Bog tvoj da si glava a ne rep, i bićeš samo gore, a nećeš biti dole, ako uzaslušaš zapovesti Gospoda Boga svog, koje ti ja danas zapovedam, da ih držiš i

tvoriš,

14 I ne odstupiš ni od jedne reči koju vam ja danas zapovedam ni nadesno ni nalevo, pristajući za drugim bogovima da im služiš.

15 Ali ako ne uzaslušaš glas Gospoda Boga svog da držiš i tvoriš sve zapovesti Njegove u uredbe Njegove, koje ti ja danas zapovedam, doći će na tebe sve ove kletve i stignuće te.

16 Proklet ćeš biti u gradu, i proklet ćeš biti u polju.

17 Prokleta će biti kotarica tvoja i naćve tvoje.

18 Proklet će biti plod utrobe tvoje i plod zemlje tvoje, mlad goveda tvojih i stada ovaca tvojih.

19 Proklet ćeš biti kad dolaziš, i proklet ćeš biti kad polaziš.

20 Poslaće Gospod na tebe kletvu, rasap i pogibao u svemu za šta se prihvatiš rukom svojom i šta uzradiš, dok se ne zatreš i ne propadneš na prečac za zla dela svoja kojima si me ostavio.

21 Učiniće Gospod Bog tvoj da se pilepi za te pomor, dokle te ne istrebi sa zemlje u koju ideš da je naslediš.

22 Udariće te Gospod suvom bolešću i vrućicom, i groznicom i žegom i mačem, i sušom i medljikom, koje će te goniti dokle ne propadneš.

23 A nebo nad glavom tvojom biće od bronzе, a zemlja pod tobom od gvoždja.

24 Učiniće Gospod da dažd zemlji tvojoj bude prah i pepeo, koji će padati s neba na te, dokle se ne istrebiš.

25 Daće te Gospod Bog tvoj neprijateljima tvojim da te biju; jednim ćeš putem izaći na njih, a na sedam ćeš puteva bežati od njih, i potućeš se po svim carstvima na zemlji.

26 I mrtvo telo tvoje biće hrana svim pticama nebeskim i zverju zemaljskom, niti će biti ko da ih poplaši.

27 Udariće te Gospod prištevima misirskim i šuljevima i šugom i krastama da se nećeš moći isceliti.

28 Udariće te Gospod ludilom i slepotom i besnilom.

29 I pipaćeš u podne, kao što pipa slepac po mraku, niti ćeš imati napretka na putevima svojim; i činiće ti se krivo i otimaće se od tebe jednako, i neće biti nikoga da ti pomogne.

30 Oženićeš se, a drugi će spavati sa tvojom ženom; sazidaćeš kuću, a nećeš sedeti u njoj; posadićeš vinograd, a nećeš ga brati.

31 Vo tvoj klaće se na tvoje oči, a ti ga nećeš jesti; magarac tvoj oteće se pred tobom, i neće ti se vratiti; ovce tvoje daće se neprijatelju tvom, i neće biti nikoga da ti pomogne.

32 Sinovi tvoji i kćeri tvoje daće se drugom narodu, a oči će tvoje gledati i kapaće jednako za njima, a neće biti snage u ruci tvojoj.

33 Rod zemlje tvoje i svu muku tvoju izješće narod, kog ne znaš, i činiće ti krivo i gaziće te jednako.

34 I poludećeš od onog što ćeš gledati svojim očima.

35 Udariće te Gospod prištem zlim u kolenima i na nogama, da se nećeš moći isceliti, od stopala noge tvoje do temena.

36 Odvešće Gospod tebe i cara tvog, kog postaviš nad sobom, u narod kog nisi znao ti ni stari tvoji, i onde ćeš služiti drugim bogovima, drvetu i kamenu.

37 I bićeš čudo i priča i podsmeh svim narodima, u koje te odvede Gospod.

38 Mnogo ćeš semena izneti u polje, a malo ćeš sabrati jer će ga izjesti skakavci.

39 Vinograde ćeš saditi i radićeš ih a nećeš piti vino niti ćeš ih brati, jer će izjesti crvi.

40 Imaćeš maslina po svim krajevima svojim, ali se nećeš uljem namazati, jer će opasti

masline tvoje.

41 Rodičeš sinove i kćeri, ali neće biti tvoji; jer će otići u ropstvo.

42 Sve voće tvoje i rod zemlje tvoje izješće bube.

43 Stranac koji je kod tebe popeće se nada te visoko, a ti ćeš sići dole, veoma nisko.

44 On će ti davati u zajam, a ti nećeš njemu davati u zajam; on će postati glava, a ti ćeš postati rep.

45 I doći će na te sve ove kletve i goniće te i stizaće te, dokle se ne istrebiš, jer nisi slušao glas Gospoda Boga svog i držao zapovesti Njegove i uredbe Njegove, koje ti je zapovedio.

46 I one će biti znak i čudo na tebi i na semenu tvom doveka.

47 Jer nisi služio Bogu svom radosnog i veselog srca u svakom obilju.

48 I služićeš neprijatelju svom, kog će Gospod poslati na tebe, u gladi i u žedji, u golotinji i u svakoj oskudici; i metnuće ti gvozden jaram na vrat, dokle te ne satre.

49 Podignuće na tebe Gospod narod izdaleka, s kraja zemlje, koji će doleteti kao orao, narod, kome jezika nećeš razumeti.

50 Narod bezdušan, koji neće mariti za starca niti će dete žaliti.

51 I izješće plod stoke tvoje i plod zemlje tvoje, dokle se ne istrebiš; i neće ti ostaviti ništa, ni žito ni vino ni ulje, ni plod goveda tvojih ni stada ovaca tvojih, dokle te ne zatre.

52 I stegnuće te po svim mestima tvojim, dokle ne popadaju zidovi tvoji visoki i tvrdi, u koje se uzdaš, po svoj zemlji tvojoj; stegnuće te po svim mestima tvojim, po svoj zemlji tvojoj koju ti daje Gospod Bog tvoj;

53 Te ćeš u teskobi i u nevolji kojom će ti pritužiti neprijatelji tvoji jesti plod utrobe svoje, meso od sinova svojih i od kćeri svojih, koje ti da Gospod Bog tvoj.

54 Čovek koji je bio mek i vrlo nežan medju vama prozliće se prema bratu svom i prema miloj ženi svojoj i prema ostalim sinovima koji mu ostanu,

55 Te neće dati nikome izmedju njih mesa od sinova svojih koje će jesti, jer neće imati ništa drugo u nevolji i teskobi, kojom će ti pritužiti neprijatelj tvoj po svim mestima tvojim.

56 Žena koja je bila meka i vrlo nežna medju vama, koja od mekote i nežnosti nije bila navikla stajati nogom svojom na zemlju, prozliće se prema milom mužu svom i prema sinu svom i prema kćeri svojoj,

57 I posteljici, koja izidje izmedju nogu njenih, i deci koju rodi; jer će ih jesti krišom u oskudici svojoj od nevolje i od teskobe, kojom će ti pritužiti neprijatelj tvoj po svim mestima tvojim.

58 Ako ne uzdržiš i ne ustvoriš sve reči ovog zakona, koje su napisane u ovoj knjizi, ne bojeći se slavnog i strašnog imena Gospoda Boga svog,

59 Pustiće Gospod na tebe i na seme tvoje zla čudesna, velika i duga, bolesti ljute i duge.

60 I obratiće na tebe sve pomore misirske, od kojih si se plašio, i prilepiće se za tebe.

61 I sve bolesti i sva zla, koja nisu zapisana u knjizi ovog zakona, pustiće Gospod na tebe dokle se ne istrebiš.

62 I ostaće vas malo, a pre vas beše mnogo kao zvezda nebeskih; jer nisi slušao glas Gospoda Boga svog.

63 I kao što vam se Gospod radova dobro vam čineći i množeći vas, tako će vam se Gospod radovati zatirući vas i istrebljujući vas; i nestaće vas sa zemlje u koju idete da je nasledite.

64 I rasejaće te Gospod po svim narodima s jednog kraja zemlje do drugog, i onde ćeš služiti drugim bogovima, kojih nisi znao ni ti ni oci tvoji, drvetu i kamenu.

- ⁶⁵ Ali u onim narodima nećeš odahnuti, niti će se stopalo noge tvoje odmoriti; nego će ti Gospod dati onde srce plašljivo, oči iščilele i dušu iznemoglu.
- ⁶⁶ I život će tvoj biti kao da visi prema tebi, i plašićeš se noću i danju, i nećeš biti miran životom svojim.
- ⁶⁷ Jutrom ćeš govoriti: Kamo da je večer! A večerom ćeš govoriti: Kamo da je jutro! Od straha kojim će se strašiti srce tvoje, i od onog što ćeš gledati očima svojim.
- ⁶⁸ I vratiće te Gospod u Misir na ladjama, putem za koji ti rekoh: Nećeš ga više videti. I onde ćete se prodavati neprijateljima svojim da budete robovi i robinje, a neće biti kupca.

ПОГЛАВЉЕ 29

Ovo su reči zaveta koji zapovedi Gospod Mojsiju da učini sa sinovima Izrailjevim u zemlji moavskoj, osim zaveta koji je učinio s njima na Horivu.

- ² I sazva Mojsije sve sinove Izrailjeve i reče im: Videli ste sve što učini Gospod na vaše oči u zemlji misirskoj Faraonu i svim slugama njegovim i svoj zemlji njegovoj,
- ³ Kušanja velika, koja videše oči tvoje, one znake i čudesa velika.
- ⁴ Ali vam ne dade Gospod srce, da razumete, ni oči, da vidite, i uši da čujete do ovog dana.
- ⁵ I vodih vas četrdeset godina po pustinji; ne ovetšaše haljine vaše na vama, niti obuća tvoja ovetša na nogama tvojim.
- ⁶ Hleba ne jedoste, ni piste vino i silovito piće, da biste poznali da sam ja Gospod Bog vaš.
- ⁷ I kad dodjoste na ovo mesto, izidje Sion, car esevonski i Og, car vasanski pred nas u boj; i pobismo ih.
- ⁸ I uzesmo zemlju njihovu, i dadosmo je u nasledstvo plemenu Ruvimovom i plemenu Gadovom i polovini plemena Manasijinog.
- ⁹ Zato držite reči ovog zaveta i tvorite ih, da biste napredovali u svemu što radite.
- ¹⁰ Vi stojite danas svi pred Gospodom Bogom svojim, glavari od plemena vaših, starešine vaše i upravitelji vaši, svi ljudi Izrailjci,
- ¹¹ Deca vaša, žene vaše, i došljak koji je u vašem logoru, i onaj koji ti drva seče, i onaj koji ti vodu nosi.
- ¹² Da pristaneš na zavet Gospoda Boga svog i na kletvu Njegovu, koju učini s tobom danas Gospod Bog tvoj,
- ¹³ Da te danas postavi sebi za narod i da ti On bude Bog, kao što ti je rekao i kao što se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu.
- ¹⁴ I ne s vama samima činim ovaj zavet i ovu kletvu;
- ¹⁵ Nego sa svakim koji danas stoji ovde s nama pred Gospodom Bogom našim, i sa svakim koji nije danas ovde s nama.
- ¹⁶ Jer vi znate kako smo živeli u zemlji misirskoj, i kako smo prošli kroz narode kroz koje smo prošli.
- ¹⁷ I videli ste gadove njihove i idole njihove od drveta i od kamena, od srebra i od zlata, koji su kod njih.
- ¹⁸ Neka ne bude medju vama čoveka ni žene ni porodice ni plemena, kome bi se srce odvratilo danas od Gospoda Boga našeg, da ide da služi bogovima onih naroda; neka ne bude medju vama korena na kome bi rastao otrov ili pelen.
- ¹⁹ I čuvši reči ove kletve da se ne pohvali u srcu svom govoreći: Biću miran ako idem za

onim što u srcu svom smislim, dodajući pijanstvo žedji.

²⁰ Neće Gospod oprostiti takvome, nego će se onda raspaliti gnev Gospodnji i revnost Njegova na takvog čoveka, i pašće na nj sva kletva koja je napisana u ovoj knjizi, i istrebiće Gospod ime njegovo pod nebom.

²¹ I odlučiće ga Gospod na zlo od svih plemena Izrailjevih po svim kletvama zaveta napisanog u knjizi ovog zakona.

²² Tada će govoriti potonji naraštaj, sinovi vaši koji nastanu iza vas, i došljak koji dodje iz daleke zemlje, kad vide zla u zemlji ovoj i bolesti, koje će Gospod pustiti na nju,

²³ Zemlju ovu opaljenu sumporom i solju, gde se ne seje niti šta niče niti na njoj raste kakva biljka, kao gde je propao Sodom i Gomor, Adama i Sevojim, koje zatre Gospod u gnevu svom i u jarosti svojoj,

²⁴ Govoriće svi narodi: Zašto učini ovo Gospod od ove zemlje? Kakva je to žestina velikog gneva?

²⁵ I odgovaraće se: Jer ostaviše zavet Gospoda Boga otaca svojih, koji učini s njima kad ih izvede iz zemlje misirske.

²⁶ Jer idoše i služiše drugim bogovima i poklanjaše im se, bogovima kojih ne znaše i koji im ništa ne dadoše.

²⁷ Zato se Gospod razgnevi na tu zemlju, i pusti na nju sva prokletstva napisana u ovoj knjizi.

²⁸ I istrebi ih Gospod Bog iz zemlje njihove u gnevu i jarosti i ljutini velikoj, i izbaci ih u drugu zemlju, kao što se vidi danas.

²⁹ Šta je tajno ono je Gospoda Boga našeg, a javno je naše i sinova naših doveka, da bismo izvršavali sve reči ovog zakona.

ПОГЛАВЉЕ 30

A kad dodje na tebe sve ovo, blagoslov i kletva koju iznesoh preda te, ako ih se opomeneš u srcu svom, gde bi god bio medju narodima, u koje te zagna Gospod Bog tvoj,

² I obratiš se ka Gospodu Bogu svom i poslušаш glas Njegov u svemu što ti ja zapovedam danas, ti i sinovi tvoji, iz svega srca svog i iz sve duše svoje,

³ Tada će Gospod Bog tvoj povratiti roblje tvoje i smilovaće se na tebe, i opet će te sabrati izmedju svih naroda, po kojima te bude rasejao Gospod Bog tvoj.

⁴ Ako bi ko tvoj i na kraj sveta zagнан bio, otuda će te opet sabrati Gospod Bog tvoj i otuda te uzeti.

⁵ I odvešće te opet Gospod Bog tvoj u zemlju koju behu nasledili oci tvoji, i nasledićeš je, i učiniće ti dobro i umnožiće te većma nego oce tvoje.

⁶ I obrezaće Gospod Bog tvoj srce tvoje i srce semena tvog, da bi ljubio Gospoda Boga svog iz svega srca svog i iz sve duše svoje, da budeš živ.

⁷ A sve kletve ove obratiće Gospod Bog tvoj na neprijatelje tvoje i na nenavidnike tvoje, koji su te gonili.

⁸ A ti kad se obratiš i staneš slušati glas Gospoda Boga svog i tvoriti sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam,

⁹ Daće ti Gospod Bog tvoj sreću u svakom delu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu stoke tvoje, u plodu zemlje tvoje; jer će ti se Gospod Bog tvoj opet radovati čineći ti dobro, kao što se radovao ocima tvojim,

¹⁰ Ako uzaslušaš glas Gospoda Boga svog držeći sve zapovesti Njegove i uredbe

Njegove, napisane u knjizi ovog zakona; kad se obratiš ka Gospodu Bogu svom svim srcem svojim i svom dušom svojom.

11 Jer zapovest koju ti ja zapovedam danas niti je visoko ni daleko od tebe.

12 Nije na nebu, da kažeš: Ko će nam se popeti na nebo da nam je skine i kaže nam je da bismo je tvorili?

13 Niti je preko mora, da kažeš ko će nam otići preko mora, da nam je donese i kaže nam je, da bismo je tvorili?

14 Nego ti je vrlo blizu ova reč, u ustima tvojim i u srcu tvom, da bi je tvorio.

15 Gle, iznesoh danas preda te život i smrt, dobro i zlo.

16 Jer ti zapovedam danas da ljubiš Gospoda Boga svog hodeći putevima Njegovim i držeći zapovesti Njegove i uredbe Njegove i zakone Njegove, da bi živ bio i umnožio se, i da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u zemlji u koju ideš da je naslediš.

17 Ako li se odvрати srce tvoje i ne uzaslušaš, nego zastraniš da se klanjaš drugim bogovima i njima služiš,

18 Javljam vam danas da ćete zaista propasti, niti ćete produžiti dana svojih na zemlji, u koju ideš preko Jordana da je naslediš.

19 Svedočim vam danas nebom i zemljom, da sam stavio pred vas život i smrt, blagoslov i prokletstvo; zato izaberi život da budeš živ ti i seme tvoje,

20 Ljubeći Gospoda Boga svog, slušajući glas Njegov i držeći se Njega; jer je On život tvoj i dužina dana tvojih; da bi nastavao na zemlji, za koju se zakleo Gospod ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu, da će im je dati.

ПОГЛАВЉЕ 31

Potom dodje Mojsije i kaza ove reči svemu Izrailju,

2 I reče im: Meni ima danas sto i dvadeset godina, ne mogu više odlaziti i dolaziti; a i Gospod mi je rekao: Nećeš preći preko tog Jordana.

3 Gospod će Bog tvoj ići pred tobom, i istrebiće one narode ispred tebe, i ti ćeš ih naslediti; Isus će ići pred tobom kao što je kazao Gospod.

4 I učiniće Gospod s njima kako je učinio sa Sionom i Ogom, carevima amorejskim i sa zemljom njihovom, te ih je istrebio.

5 Zato kad vam ih preda Gospod učinite im sasvim onako kako sam vam zapovedio.

6 Budite slobodni i hrabri, i ne bojte ih se i ne plašite se od njih; jer Gospod Bog tvoj ide s tobom, neće odstupiti od tebe, niti će te ostaviti.

7 Potom dozva Mojsije Isusa, i reče mu pred svim Izrailjem: Budi slobodan i hrabar; jer ćeš ući s ovim narodom u zemlju za koju se zakleo Gospod ocima njihovim da će im je dati, a ti ćeš im je razdeliti u nasledstvo.

8 Jer Gospod koji ide pred tobom biće s tobom, neće odstupiti od tebe, niti će te ostaviti, ne boj se i ne plaši se.

9 I Mojsije napisa ovaj zakon, i dade ga sveštenicima, sinovima Levijevim, koji nošahu kovčeg zaveta Gospodnjeg, i svim starešinama Izrailjevim.

10 I zapovedi im Mojsije govoreći: Svake sedme godine, u određeno vreme godine oprosne, na praznik senica,

11 Kad dodje sav Izrailj i stane pred Gospoda Boga svog na mestu koje izabere, čitaj ovaj zakon pred svim Izrailjem da čuju,

12 Sabravši narod, ljude i žene, decu i došljake, koji budu u mestima tvojim, da čuju i uče

da se boje Gospoda Boga vašeg, i drže i tvore sve reči ovog zakona;

13 I sinovi njihovi, koji još ne znaju, neka čuju i uče bojati se Gospoda Boga vašeg, dokle ste god živi na zemlji u koju idete preko Jordana da je nasledite.

14 A Gospod reče Mojsiju: Evo, približi se vreme da umreš. Dozovi Isusa i stanite obojica u šatoru od sastanka, da mu dam zapovesti. I otide Mojsije i Isus, i stadoše u šatoru od sastanka.

15 I javi se Gospod u šatoru u stupu od oblaka, i stajaše stup od oblaka nad vratima od šatora.

16 I reče Gospod Mojsiju: Evo, ti ćeš počinuti s ocima svojim; a narod ovaj ustavši činiće preljubu za tudjim bogovima one zemlje u koju ide, i ostaviće me i pokvariće zavet moj, koji učinih s njima.

17 I onda će se raspaliti moj gnev na njih, i ostaviću ih, i sakriću lice svoje od njih; oni će se proždreti, i snaći će ih zla mnoga i nevolje; i onda će reći: Da me ne snadjoše ova zla zato što Bog moj nije posred mene?

18 A ja ću onda sasvim sakriti lice svoje za sva zla koja učiniše obrativši se k drugim bogovima.

19 Zato sad napišite sebi ovu pesmu, i nauči je sinove Izrailjeve; metni im je u usta da mi ta pesma bude svedok na sinove izrailjeve.

20 Jer ću ga odvesti u zemlju za koju sam se zakleo ocima njegovim, u kojoj teče mleko i med; onde će jesti i nasitiće se i ugojiće se, pa će se onda obratiti k drugim bogovima i njima će služiti, a za mene neće mariti, i pokvariće zavet moj.

21 A kad ga snadju zla mnoga i nevolje, onda će ta pesma svedočiti na njih; jer se neće zaboraviti niti će je nestati iz usta semena njihovog. Jer znam misli njihove i šta će još danas činiti, pre nego ih uvedem u zemlju za koju sam se zakleo.

22 I napisa Mojsije tu pesmu onaj dan, i nauči sinove Izrailjeve.

23 I Gospod dade zapovesti Isusu Navinom govoreći: Budi slobodan i hrabar, jer ćeš ti uvesti sinove Izrailjeve u zemlju za koju sam im se zakleo i ja ću biti s tobom.

24 I kad napisa reči ovog zakona u knjigu, sve do kraja,

25 Zapovedi Mojsije Levitima, koji nošahu kovčeg zaveta Gospodnjeg, govoreći:

26 Uzmite ovu knjigu zakona i metnite je pokraj kovčega zaveta Gospoda Boga svog, da bude onde svedok na vas.

27 Jer znam nepokornost tvoju i tvrdi vrat tvoj. Eto, dokle sam još živ s vama, do danas, bejaste nepokorni Gospodu; a kamoli kad ja umrem?

28 Skupite meni sve starešine od plemena svojih i upravitelje svoje da im kažem da čuju ove reči, i da im zasvedočim nebom i zemljom.

29 Jer znam da ćete se po smrti mojoj pokvariti, i zaći s puta koji vam zapovedih; i zato će vas zadesiti ovo zlo najposle, kad stanete činiti što je zlo pred Gospodom gneveći Ga delom ruku svojih.

30 I izgovori Mojsije da čuje sav zbor Izrailjev reči ove pesme do kraja.

ПОГЛАВЉЕ 32

Slušaj, nebo, govoriću; i zemlja neka čuje govor usta mojih.

2 Neka se spusti kao dažd nauka moja, i neka padne kao rosa govor moj, kao sitan dažd na mladu travu i kao krupan dažd na odraslu travu.

3 Jer ću javljati ime Gospodnje; veličajte Boga našeg.

- ⁴ Delo je te Stene savršeno, jer su svi putevi Njegovi pravda; Bog je veran, bez nepravde; pravedan je i istinit.
- ⁵ Oni se pokvariše prema Njemu; njihovo nevaljalstvo nije nevaljalstvo sinova Njegovih; to je rod zao i pokvaren.
- ⁶ Tako li vraćate Gospodu, narode ludi i bezumni? Nije li On Otac tvoj koji te je zadobio? On te je načinio i stvorio.
- ⁷ Opomeni se nekadašnjih dana, pogledajte godine svakog veka; pitaj oca svog i on će ti javiti, starije svoje i kazaće ti.
- ⁸ Kad Višnji razdade nasledstvo narodima, kad razdeli sinove Adamove, postavi medje narodima po broju sinova Izrailjevih.
- ⁹ Jer je deo Gospodnji narod Njegov, Jakov je uže nasledstva Njegovog.
- ¹⁰ Nadje ga u zemlji pustoju, na mestu strašnom gde buči pustoš; vodi ga unaokolo, uči ga i čuva kao zenicu oka svog.
- ¹¹ Kao što orao izmamљуje orliće svoje, diže se nad ptićima svojim, širi krila svoja, uzima ih i nosi na krilima svojim,
- ¹² Tako ga Gospod vodjaše, i s njim ne beše tudjeg boga;
- ¹³ Vodjaše ga na visine zemaljske da jede rod poljski, i davaše mu da sisa med iz stene i ulje iz tvrdog kamena,
- ¹⁴ Maslo od krava i mleko od ovaca s pretilinom od jaganjaca i ovnova vasanskih i jaraca, sa srcem zrna pšeničnih; i pio si vino, krv od groždja.
- ¹⁵ Ali se Izrailj ugoji, pa se stade ritati; utio si, udebljao i zasalio; pa ostavi Boga koji ga je stvorio, i prezre stenu spasenja svog.
- ¹⁶ Na revnost razdražiše Ga tudjim bogovima, gadovima razgneviše Ga.
- ¹⁷ Prinosiše žrtve djavolima, ne Bogu, bogovima, kojih nisu znali, novim, koji iz bliza dodjoše, kojih se nisu strašili oci vaši.
- ¹⁸ Stenu koja te je rodila zaboravio si; zaboravio si Boga Stvoritelja svog.
- ¹⁹ Kad to vide Gospod, razgnevi se na sinove svoje i na kćeri svoje,
- ²⁰ I reče: Sakriću od njih lice svoje, videću kakav će im biti posledak, jer su rod pokvaren, sinovi u kojima nema vere.
- ²¹ Oni me razdražiše na revnost onim što nije Bog, razgneviše svojim taštinama; i ja ću njih razdražiti na revnost onim koji nije narod, narodom ludim razljutiću ih.
- ²² Jer se oganj razgoreo u gnevu mom, i goreće do najdubljeg pakla; spaliće zemlju i rod njen, i popaliće temelje brdima.
- ²³ Zgrnuću na njih zla, strele svoje pobacaću na njih.
- ²⁴ Glad će ih cediti, vrućice i ljuti pomori proždiraće ih; i zube zverske poslaću na njih i jed zmija zemaljskih.
- ²⁵ Spolja će ih ubijati mač, a po kletima strah, i momka i devojk, dete na sisi i sedog čoveka.
- ²⁶ Rekao bih: Rasejaću ih po svim uglovima zemaljskim, učiniću da nestane spomen njihov izmedju ljudi,
- ²⁷ Da mi nije do mržnje neprijateljeve, da se ne bi neprijatelji njihovi poneli i rekli: Ruka se naša uzvisila, a nije Gospod učinio sve ovo.
- ²⁸ Jer su narod koji propada sa svojih namera, i nema u njih razuma.
- ²⁹ Kamo da su pametni, da razumeju ovo, i gledaju na kraj svoj!
- ³⁰ Kako bi jedan gonio hiljadu a dvojica terala deset hiljada, da ih nije stena njihova prodala i Gospod ih predao?

- 31 Jer stena njihova nije kao naša Stena; neprijatelji naši neka budu sudije.
- 32 Jer je čokot njihov od čokota sodomskog i iz polja gomorskog; groždje je njihovo groždje otrovno, puca su mu gorka.
- 33 Vino je njihovo otrov zmajevski, i ljuti jed aspidin.
- 34 Nije li to sakriveno kod mene, zapečaćeno u riznicama mojim?
- 35 Moja je osveta i plata, u svoje vreme popuznuće noga njihova, jer je blizu dan propasti njihove, i ide brzo šta će ih zadesiti.
- 36 Sudiće Gospod narodu svom, i žao će mu biti sluga Njegovih, kad vidi da je prošla snaga i da nema ništa ni od uhvaćenog ni od ostavljenog.
- 37 I reći će: Gde su bogovi njihovi? Stena u koju se uzdaše?
- 38 Koji salo od žrtava njegovih jedoše i piše vino od naliva njihovih. Neka ustanu i pomognu vam, i neka vam budu zaklon.
- 39 Vidite sada da sam ja, ja sam, i da nema Boga osim mene. Ja ubijam i oživljujem, ranim i isceljujem, i nema nikoga ko bi izbavio iz moje ruke.
- 40 Jer podižem k nebu ruku svoju i kažem: Ja sam živ doveka.
- 41 Ako naoštrim sjajni mač svoj i uzmem u ruku sud, učiniću osvetu na neprijateljima svojim i vratiću onima koji mrze na me.
- 42 Opojiću strele svoje krvlju, i mač će se moj najesti mesa, krvlju isečenih i zarobljenih, kad počnem osvetu na neprijateljima.
- 43 Veselite se narodi s narodom Njegovim, jer će pokajati krv sluga svojih, i osvetiće se neprijateljima svojim, i očistiće zemlju svoju i narod svoj.
- 44 I dodje Mojsije i izgovori sve reči pesme ove narodu, on i Isus, sin Navin.
- 45 A kad izgovori Mojsije sve reči ove svemu Izrailju,
- 46 Reče im: Privijte srce svoje k svim rečima koje vam ja danas zasvedočavam, i kazujte ih sinovima svojim da bi držali sve reči ovog zakona i tvorili ih.
- 47 Jer nije prazna reč da za nju ne marite, nego je život vaš; i tom ćete rečju produžiti dane svoje na zemlji, u koju idete preko Jordana da je nasledite.
- 48 U isti dan reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 49 Izidji na ovu goru avarimsku, na goru Navav, koja je u zemlji moavskoj prema Jerihonu, i vidi zemlju hanansku koju dajem sinovima Izrailjevim u državu.
- 50 I umri na gori na koju izidješ, i priberi s k rodu svom, kao što je umro Aron, brat tvoj na gori Oru i pribrao se k rodu svom.
- 51 Jer mi zgrešiste medju sinovima Izrailjevim na vodi od svadje u Kadisu u pustinji Sinu, što me ne proslaviste medju sinovima Izrailjevim.
- 52 Pred sobom ćeš videti zemlju, ali nećeš u nju ući, u zemlju koju dajem sinovima Izrailjevim.

ПОГЛАВЉЕ 33

A ovo je blagoslov kojim blagoslovi Mojsije, čovek Božji sinove Izrailjeve pred smrt svoju.

² I reče: Gospod izidje sa Sinaja, i pokaza im se sa Sira; zasja s gore faranske, i dodje s mnoštvom hiljada svetaca, a u desnici mu zakon ognjeni za njih.

³ Doista ljubi narode; svi su sveti Njegovi u ruci Tvoj; i oni se slegoše k nogama Tvojim da prime reči Tvoje.

- ⁴ Mojsije nam dade zakon, nasledstvo zboru Jakovljevom.
- ⁵ Jer beše car u Izrailju, kad se sabirahu knezovi narodni, plemena Izrailjeva.
- ⁶ Da živi Ruvim i ne umre, a ljudi njegovih da bude malo!
- ⁷ A za Judu reče: Usliši Gospode glas Judin, i dovedi ga opet k narodu njegovom; ruke njegove neka vojuju na nj, a Ti mu pomaži protiv neprijatelja njegovih.
- ⁸ I za Levija reče: Tvoj Tumim i Tvoj Urim neka budu u čoveka Tvog svetog, kog si okušao u Masi i s kojim si se prepirao na vodi Merivi;
- ⁹ Koji kaže ocu svom i materi svojoj: Ne gledam na vas; koji ne poznaje braću svoju i za sinove svoje ne zna, jer drži reči Tvoje i zavet Tvoj čuva.
- ¹⁰ Oni uče uredbama Tvojim Jakova i zakonu Tvom Izrailja, i među kad pod nozdrve Tvoje i žrtvu što se sažiže na oltar Tvoj.
- ¹¹ Blagoslovi, Gospode, vojsku njegovu, i neka Ti milo bude delo ruku njegovih; polomi bedre onima koji ustaju na nj i koji mrze na nj, da ne ustanu.
- ¹² Za Venijamina reče: Mili Gospodu nastavaće bez straha s Njim; zaklanjaće ga svaki dan, i medju plećima Njegovim nastavaće.
- ¹³ I za Josifa reče: Blagoslovena je zemlja njegova od Gospoda blagom s neba, rosom i iz dubine odozdo,
- ¹⁴ I blagom koje dolazi od sunca, i blagom koje dolazi od meseca.
- ¹⁵ I blagom starih brda i blagom večnih humova.
- ¹⁶ I blagom na zemlji i obiljem njenim, i milošću onog koji stoji u kupini. Neka to dodje ne glavu Josifu i na teme odvojenome izmedju braće svoje.
- ¹⁷ Krasota je njegova kao u prvenca teleta, i rogovi njegovi kao rogovi u jednoroga; njima će bosti narode sve do kraja zemlje; to je mnoštvo hiljada Jefremovih i hiljade Manasijine.
- ¹⁸ A za Zavulona reče: Veseli se Zavulone izlaskom svojim, i Isahare šatorima svojim.
- ¹⁹ Narode će sazvati na goru, onde će prineti žrtve pravedne; jer će obilje morsko sisati i skriveno blago u pesku.
- ²⁰ A za Gada reče: Blagosloven je koji širi Gada; on nastava kao lav, i kida ruku i glavu.
- ²¹ Izabra sebi prvo, jer onde dobi deo od Onog koji dade zakon; zato će ići s knezovima narodnim, i izvršavati pravdu Gospodnju i sudove Njegove s Izrailjem.
- ²² A za Dana reče: Dan je lavić, koji će iskakati iz Vasana.
- ²³ I za Neftalima reče: Neftalime, siti milosti i puni blagoslova Gospodnjeg, zapad i jug uzmi.
- ²⁴ I za Asira reče: Asir će biti blagoslov mimo druge sinove, biće mio braći svojoj, zamakaće u ulje nogu svoju.
- ²⁵ Gvoždje i bronza biće pod obućom tvojom; i dokle traju dani tvoji trajaće snaga tvoja.
- ²⁶ Izrailju! Niko nije kao Bog, koji ide po nebu tebi u pomoć, i u veličanstvu svom na oblacima.
- ²⁷ Zaklon je Bog večni i pod mišicom večnom; On će odagnati ispred tebe neprijatelje tvoje, i reći će: Zatri!
- ²⁸ Da bi nastavao Izrailj sam bezbrižno, izvor Jakovljev, u zemlji obilnoj žitom i vinom; i nebo će njegovo pokropiti rosom.
- ²⁹ Blago tebi narode Izrailju! Ko je kao ti, narod kog je sačuvao Gospod, štit pomoći tvoje, i mač slave tvoje? Neprijatelji će se tvoji poniziti, a ti ćeš gaziti visine njihove.

- T**ada izidje Mojsije iz polja moavskog na goru Nava, na vrh Fazge, koja je prema Jerihonu; i pokaza mu Gospod svu zemlju od Galada do Dana;
- ² I svu zemlju Neftalimovu; i zemlju Jefremovu i Manasijinu, i svu zemlju Judinu do mora zapadnog,
- ³ I južnu stranu, i ravnicu, dolinu pod Jerihonom mestom gde ima mnogo palmovih drveta do Sigora.
- ⁴ I reče mu Gospod: Ovo je zemlja, za koju sam se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu govoreći: Semenu tvom daću je. Pokazah ti da je vidiš očima svojim, ali u nju nećeš ući.
- ⁵ I umre onde Mojsije, sluga Gospodnji u zemlji moavskoj po reči Gospodnjoj.
- ⁶ A pogrebe ga Gospod u dolini u zemlji moavskoj prema Vet-Fegoru; i niko ne dozna za grob njegov do današnjeg dana.
- ⁷ I beše Mojsiju sto i dvadeset godina kad umre, i ne behu potamnele oči njegove niti ga snaga izdala.
- ⁸ I plakaše sinovi Izrailjevi za Mojsijem u polju moavskom trideset dana; i prodjoše plačni dani žalosti za Mojsijem.
- ⁹ A Isus sin Navin beše pun duha mudrosti, jer Mojsije beše metnuo na nj ruke svoje. I slušaše ga sinovi Izrailjevi, i tvoriše kao što zapovedi Gospod preko Mojsija.
- ¹⁰ Ali ne usta više prorok u Izrailju kao Mojsije, kog Gospod pozna licem k licu,
- ¹¹ U svim znacima i čudesima, za koja posla Gospod da ih učini u zemlji misirskoj na Faraonu i na svim slugama njegovim i na svoj zemlji njegovoj,
- ¹² I u svim delima krepke ruke i u svim strahotama velikim, koje učini Mojsije pred svim Izrailjem.

For other languages please go to www.wordproject.org